

HAJDINČAN

Leto IV, št. 4, 12. 2002

GLASILO OBČINSKEGA SVETA OBČINE HAJDINA

Foto: Tatjana Mohorko

Drage občanke in občani!

Številni pomembni dogodki
so zaznamovali leto,
ki se počasi izteka.
Skupaj smo naredili
odločen korak v našo prihodnost.
Novo leto nam prinaša nove izzive,
božični čas pa novo upanje.

Želim vam mirne in lepe
božične praznike,
novo leto 2003 pa naj
bo leto novih prilik,
ki vam jih naj spremljajo
sreča, zdravje, uspeh
in osebno zadovoljstvo.

Župan
Radoslav SIMONIČ

Z urejenimi domovi, poslovnimi prostori in zelenimi površinami bo naša občina lepša

KDO IMA NAJLEPŠO IN NAJBOLJ UREJENO HIŠO, POSLOVNI OBJEKT, KMETIJO, KATERA VAS SI ZASLUŽI POSEBNO POHVALO V LETU 2002?

Družina TOPOLOVEC, Slovenja vas 55/a,
zlata vrtnica za vzorno urejeno stanovanjsko hišo
Da so ljubitelji cvetja in skrbijo za ureditev okolja, se lahko prepriča vsak mimoidoči ob pogledu na dom Topolovčevih v Slovenji vasi. Urejenost hiše in njene okolice je plod večletnega dela in truda vseh članov družine. Za cvetje in zelenje, ki zahteva vsakodnevno nego skozi vse leto, ima največ zaslug gospa Albina, ki pravi, da so prav rože njeno največje veselje in sprostitvev. Lepoto njihovega doma pa dopolnjuje še bazen, ki so ga zgradili ob domači hiši.

Kmetija GOJKOŠEK, Sp. Hajdina 28,
priznanje za vzorno urejeno kmetijo
Kmetija GOJKOŠEK na Sp. Hajdini že od daleč izžareva večletno skrb za urejeno okolico. Dvorišče kmetije je vedno pospravljeno in urejeno, na oknih stanovanjskega objekta in gospodarskega poslopja pa je polno cvetočih rož. Kljub obilici dela na kmetiji vsi družinski člani najdejo čas za urejanje okolice.

Kmetija leži ob glavni cesti Ptuj – Slovenska Bistrica. Urejena zunanost mimoidočim takoj prikaže skrb za lepo okolje v občini Hajdina.

Družina ROZMAN, Gerečja vas 57/a,
srebrna vrtnica za vzorno urejeno stanovanjsko hišo
Rozmanovi iz Gerečje vasi 57/a živijo v lepo urejeni enodružinski stanovanjski hiši, okrog katere so uredili dvorišče z okrasnim grmičevjem. Cvetne rože na balkonih in v okrasnem vrtu ter zelenice so dokaz, da vsi družinski člani namenijo veliko prostega časa za urejanje okolice.

IEG d.o.o., inženiring, energetika in gradbeništvo,
Hajdoše 78/e, priznanje za vzorno urejen poslovni objekt
Poslovno stanovanjski objekt IEG d.o.o. v Hajdošah je v lasti družine Papež. Urejena okolica in zunanja podoba poslovno-stanovanjskega objekta izraža načrtni pristop k urejanju okolja. Okolica in izgled objekta predstavljata veliko skrb družine in zaposlenih za lepo in čisto okolje.

VAŠKA SKUPNOST Draženci,
priznanje za najlepše urejeno vaško skupnost

Nadaljevanje na strani 11.

Županov uvodnik

Spoštovane občanke, spoštovani občani!

V prvih 4 letih življenja naše lokalne skupnosti - Občine Hajdina smo skupaj z vami opravili pionirsko delo na področju združevanja in izvedbe zamisli in idej vseh vas.

Zato dovolite, da se kot ponovno izvoljeni župan naše Občine iskreno zahvalim vsem.

Posebno zahvalo za opravljeno delo v preteklih 4 letih pa namenjam:

- članom Občinskega sveta občine Hajdina

- predsednikom in članom odborov

in komisij, delujočih v sklopu OS občine Hajdina

- predsednikom in članom vaških odborov

- poveljniku Občinskega gasilskega poveljstva občine Hajdina g. Janku Mercu

- predsedniku športne zveze občine Hajdina g. Stanku Glažarju

- predsedniku Zveze kulturnih društev občine Hajdina gospodu Franciju Mlakarju ter vsem predsednikom, članom upravnih in nadzornih odborov in članom vseh društev v občini Hajdina.

Gospo in gospodje - spoštovani občani! Hvala vam za vaše aktivno sodelovanje. Prav tako posebna pozornost velja predsedniku Nadzornega odbora občine Hajdina g. Štefanu Kirbišu ter članoma gospodu Mirku Žagarju in Stanku Tomaniču. Nadzorni odbor je vsa 4 leta aktivno spremljal delo Občinskega sveta, skladnost sprejetih aktov občinske zakonodaje z državno zakonodajo, sprejemanje in izurševanje občinskih proračunov, sklepov in investicij ter zaključnih računov. Nadzorni odbor na delo župana in Občinskega sveta v preteklih letih ni imel negativnih pripomb, kar pomeni, da smo župan, Občinski svet ter maloštevilna občinska uprava v preteklih 4 letih uspešno opravili svoje poslanstvo. Za vaša mnenja, stališča in nasvete se vam zahvaljujem. Tudi nadzorna vladna služba za lokalno samoupravo pri svojih obiskih občinske uprave in župana ni imela pripomb na naše delo.

Zato tudi vam gospodje iz nadzornega odbora velja zahvala za opravljeno delo na področju nadzora.

Ob praznovanju rojstnega dne se ljudje pogosto ozremo nazaj in skušamo narediti bilanco preteklega obdobja. Tudi v življenju naše lokalne skupnosti - Občine Hajdina je bila 4. obletnica priložnost, da urednotimo prehojeno pot in predvsem, da razmislimo o načrtih za bodočnost.

Pred dobrimi 5 leti se je v takratni primestni četrti Hajdina zbralo v svetu primestne četrti in nauzven nekaj entuziastov in pričelo delovati v smeri za samostojno občino.

Ob veliki referendumski podpori občanov smo leta 1998 to samostojnost tudi dosegli.

Tokrat sta komisijo za ustanovitev občine Hajdina vodila g. Albert Brenkovič iz Sp. Hajdine in g. Branko Burjan iz Hajdoš. Gospoda Brenkoviča žal danes ni več med nami. Komisiji je stala ob strani večina članov takratnega sveta primestne četrti Hajdina. Ne glede na vse takratne težave, metanje polen pod noge nekaterih strankarskih prvakov doma in drugod ter nekaterih matematikov financiranja lokalne samouprave, smo bili prepričani, da lahko dosežemo svoj cilj, in dosegli smo ga.

Zdi se mi zelo prav, da sem se z nekaj stavki spomnil dogajanj pred dobrimi 4 leti, kajti tudi sam kot takratni in današnji optimist z kar nekaj izkušnjami z vodenjem poslovanja in izkušnjami nadzora poslovanja si nisem predstavljal, da se bo naša nova samou-

pravna lokalna skupnost - občina Hajdina premaknila naprej do takšne mere.

Razvoj v preteklih letih je tekel naprej skoraj dokaj skladno na vseh področjih. Na župana, člane Občinskega sveta, Vaške odbore in upravo so se pričeli obračati naši občani, različni po znanju in karakterju, pa vendarle zelo enotni, ko so razmišljali o manjkajočih potrebah, delu in življenju v občini Hajdina.

In koliko je kdo v preteklih 4 letih prispeval k našemu razvoju.

Ali res lahko izpostavimo samo nekaj posameznikov, nekaj političnih strank, če vemo, da je uspešen samo tisti tim, ki ga sestavljamo vsi občani občine Hajdina. Občani občine Hajdina smo v veliki večini takšen tim in zato sem prepričan, da bomo uspešni tudi v bodoče.

Pragmatično rečeno: za seboj moramo potegniti tudi tiste, ki še vedno odlagajo smeti zraven ekološkega otoka ali na kraje, kjer za to ni mesto.

Spoštovani, tudi ostali pred leti nismo vedeli, da se steklenice in drugo odloži v za to pripravljen košare in da so odpadki ločljivi. Nekaj smo se naučili - nekaj smo naredili, veliko stvari pa je še pred nami.

Vedno bodo potrebe in želje večje kot zmožnosti. To so zakonitosti človekovega razvoja znanja in njegove razgledanosti - vse v smeri, kako lepše in boljše živeti. Uspešnost in razvoj občine sta v celoti odvisna od državne regulative oziroma od Zakona o financiranju občin, nas občanov in našega dela.

Bodočnost me navdaja z optimizmom - predvsem zaradi vstopa Slovenije v Evropsko unijo. V Evropi se urača v lokalno skupnost krepko enkrat več denarja kot danes.

Strah pa me je novega razmišljanja o regionalizmu. Strah me je spreminjanja ustave, oziroma njenega 1. člena o lokalnih skupnostih. Strah me je oblikovanja novih birokratskih struktur med državno in lokalno skupnostjo in pristojnostih teh novih struktur.

Izkušnje kažejo, da se bodo ponovno jemale denar in pristojnosti novo nastalim lokalnim skupnostim. Mi na Hajdini ne glede na strankarsko pripadnost dobro vemo, kakšen je razvoj otroka, ki je rojen 4 leta za prvim in še to z velikimi težavami.

Ustava in Zakon o lokalni samoupravi sta največji pridobitvi demokracije v Sloveniji po osamosvojitvi. Zato apeliram na vse vas z lepim in globokim sloganom Zelenih Slovenije: Delaj lokalno - misli globalno!

Na Hajdini smo v preteklih 4 letih bili uspešni, čeprav zanesljivo nismo izkoristili vseh ponujenih možnosti. Pridobili pa smo si zraven opravljenega dela veliko izkušenj, kar nas navdaja z optimizmom, da je še veliko priložnosti za še boljše delo.

Vsem občankam in občanom se zato zahvaljujem za zaupanje ter Vam ob božičnih praznikih in novem letu želim, da bi vam sreča poklonila zdravje, veselje in ob delu uspeh.

Župan občine Hajdina
Radoslav Simonič

HAJDINČAN je glasilo Občinskega sveta občine Hajdina. Uredništvo: Tatjana Mohorko, Silva Brodnjak, Saška Serec, Silva Hajšek, Metka Vidovič, Valerija Šamprl in Jože Mohorič. Lektoriranje: Silva Hajšek. Tisk: Tercia tisk. Naslov uredništva: Občina Hajdina, Zgornja Hajdina 45, 2288 Hajdina, telefon: 02 788 30 30, fax: 02 788 30 31. Glasilo občine Hajdina je vpisano v evidenco javnih glasil, ki jo vodi Ministrstvo za kulturo RS pod zaporedno številko 1639. Na osnovi 25. člena Zakona o davku na dodano vrednost, Uradni list RS, št. 89/98, je glasilo Hajdinčan uvrščeno med proizvode, od katerih se obračunava in plačuje 8% davek.

Fotografija na naslovnici: Tatjana Mohorko

Poročilo o izidu lokalnih volitev za župana in za člane Občinskega sveta občine Hajdina dne 10. novembra 2002

I. IZID LOKALNIH VOLITEV ZA ŽUPANA OBČINE HAJDINA

Občinska volilna komisija je na 9. seji dne 13. novembra 2002 na podlagi zapisnikov o delu volilnih odborov pri ugotavljanju izida glasovanja za volitve župana občine Hajdina na lokalnih volitvah dne 10.11.2002 ugotovila naslednje rezultate glasovanja ter izid volitev za župana občine Hajdina.

1. Na lokalnih volitvah dne 10.11.2002 je imelo pravico voliti skupaj 3177 volivcev, vpisanih v volilni imenik.

2. Glasovalo je skupaj 2209 volivcev oziroma 69,53 % od vseh volivcev, ki so imeli pravico voliti, od tega je:

- 2201 volivcev glasovalo na voliščih po volilnem imeniku,
- 7 volivcev v predčasnem glasovanju,
- 1 volivec po pošti.

3. Na volitve za župana občine Hajdina je bilo oddanih

- skupno 2209 glasovnic, od tega
- 46 neveljavnih.

Posamezni kandidati so dobili naslednje število glasov:

Št. KANDIDATI	št. glasov	% glasov
1. RADOSLAV SIMONIČ	1519	70.23 %
2. ANICA DREVENŠEK	404	18.68 %
3. ŠTEFAN KIRBIŠ	185	8.55 %
4. DANIJEL ŠKRABA	55	2.54 %

Občinska volilna komisija je na podlagi 107. člena v zvezi z določbami Zakona o lokalnih volitvah (UL RS št. 72/93, 7/94, 33/94, 70/95 in 51/2002) ugotovila, da je dobil večino VELJAVNIH glasov in je na podlagi tega izvoljen za župana občine Hajdina:

Radoslav SIMONIČ, roj. 20.12.1952, stanujoč: Zg. Hajdina 127, poklic: ekonomist, delo: prokurist, predlagatelj: SLS - Slovenska ljudska stranka

II. IZID LOKALNIH VOLITEV ZA ČLANE OBČINSKEGA SVETA OBČINE HAJDINA

1. Posamezne liste kandidatov so v občini Hajdina dobile naslednje število glasov:

Glasov	% glasov	Št.	IME LISTE
41	1,9	1	NAPREJ SLOVENIJA
133	6,3	2	ZDRUŽENA LISTA SOCIALNIH DEMOKRATOV - ZLSD
411	19,5	3	SOCIALDEMOKRATSKA STRANKA SLOVENIJE - SDS
154	7,3	4	DEMOKRATIČNA STRANKA UPOKOJENCEV SLOVENIJE - DeSUS
204	9,7	5	NESTRANKARSKA LISTA, HAJDINA - NAŠA OBČINA
492	23,3	6	LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE - LDS
673	31,9	7	SLS - SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA

2. Na podlagi 15. člena Zakona o lokalnih volitvah (UL RS, št. 72/93, 7/94, 33/94, 61/95 in 51/2002) je bilo v obeh volilnih enotah skupaj listam kandidatov podeljenih 9 direktnih mandatorov.

Po posamezni volilni enoti pa so listam kandidatov glede na dobljeno število glasov in izračunan volilni količnik v volilni enoti

pripadli naslednji mandati in so bili v skladu s 86. členom Zakona o lokalnih volitvah izvoljeni naslednji kandidati:

Št. volilne enote: 1

Št. mandatov v volilni enoti: 6

Količnik: 160,83

Glasov	% gl.	M	% ost.	ŠT. IN IME LISTE
41	4,2	0	25,5	1. NAPREJ SLOVENIJA - NPS
37	3,8	0	23,0	2. ZDRUŽENA LISTA SOCIALNIH DEMOKRATOV - ZLSD
179	18,5	1	11,3	3. SOCIALDEMOKRATSKA STRANKA SLOVENIJE - SDS Izvoljen je: Anton CESTNIK, roj. 17.01.1943, stanujoč: Draženci 21/b
68	7,0	0	42,3	4. DEMOKRATIČNA STRANKA UPOKOJENCEV SLOVENIJE - DeSUS
204	21,1	1	26,8	5. NESTRANKARSKA LISTA »HAJDINA - NAŠA OBČINA« Izvoljen je: Viktor MARKOVIČ, roj. 24.02.1941, stanujoč: Zg. Hajdina 180
189	19,6	1	17,5	6. LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE - LDS Izvoljen je: Janko MERC, roj. 19.04.1960, stanujoč: Zg. Hajdina 100/b
247	25,6	1	53,6	7. SLS - SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA Izvoljen je: Ivo RAJH, roj. 04.05.1965, stanujoč: Draženci 24
965		4		: SKUPAJ

Št. volilne enote: 2

Št. mandatov v volilni enoti: 8

Količnik: 142,88

Glasov	% gl.	M	% ost.	ŠT. IN IME LISTE
96	8,4	0	67,2	1. ZRUŽENA LISTA SOCIALNIH DEMOKRATOV - ZLSD
232	20,3	1	62,4	2. SOCIALDEMOKRATSKA STRANKA SLOVENIJE - SDS Izvoljen je: Martin TURK, roj. 09.05.1960, stanujoč: Gerečja vas 1/a
303	26,5	2	12,1	3. LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE - LDS Izvoljena sta: Anica DREVENŠEK, roj. 01.04.1949, stanujoča Gerečja vas 39 in Slavko BURJAN, roj. 19.06.1957, stanujoč: Hajdoše 53/a
426	37,3	2	98,2	4. SLS - SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA Izvoljena sta: Ivan BRODNJAK,

				roj. 17.12.1959, stanujoč: Hajdoše 32 in Karl SVENŠEK, roj. 12.04.1956, stanujoč: Gerečja vas 4
86	7,5	0	60,2	5. DEMOKRATIČNA STRANKA UPOKOJENCEV SLOVENIJE - DeSUS
1143	5			: SKUPAJ

3. V skladu s 16. členom Zakona o lokalnih volitvah se preostalih 5 mandatov, ki niso bili razdeljeni v posameznih volilnih enotah, razdelijo na ravni občine na podlagi seštevka glasov, oddanih za istoimenske liste, ki so bile vložene v obeh volilnih enotah.

Ker Nestransarska lista »Hajdina - naša občina« nastopa samo v volilni enoti št. 1 in je v skladu s 15. členom Zakona o lokalnih volitvah dobila en direktni mandat, je od skupnega števila mandatov bilo v nadaljevanju upoštevano zaporedje le 13-ih najvišjih količnikov.

Izhajajoč iz seštevka glasov, ki so jih dobile istoimenske liste v obeh volilnih enotah, deljenih s številom od 1 do 13 skupnega števila mandatov (D'Hontov sistem), je zaporedje najvišjih 13 količnikov naslednje:

ŠT.	KOLIČNIK	IME LISTE KANDIDATOV
1.	673.00	SLS – SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA
2.	492.00	LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE - LDS
3.	411.00	SOCIALDEMOKRATSKA STRANKA SLOVENIJE - SDS
4.	336.50	SLS – SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA
5.	246.00	LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE - LDS
6.	224.33	SLS – SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA
7.	205.50	SOCIALDEMOKRATSKA STRANKA SLOVENIJE - SDS
8.	168.25	SLS – SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA
9.	164.00	LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE - LDS
10.	154.00	DeSUS – DEMOKRATIČNA STRANKA UPOKOJENCEV SLOVENIJE
11.	137.00	SOCIALDEMOKRATSKA STRANKA SLOVENIJE - SDS
12.	134.60	SLS – SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA
13.	133.00	ZLSD – ZDRUŽENA LISTA SOCIALNIH DEMOKRATOV

Istoimskim listam se pri delitvi mandatov na ravni občine dodeli toliko mandatov, kolikor znaša razlika med številom mandatov, izračunanih po prej navedenem sistemu in številom mandatov, ki so jih istoimenske liste že dobile v volilnih enotah.

Ti mandati se dodelijo istoimskim listam v tistih volilnih enotah, kjer imajo največje ostanke glasov v razmerju do količnika v volilni enoti.

Na ta način so dobile mandate še naslednje liste po posameznih volilnih enotah in so bili izvoljeni naslednji kandidati na teh listah:

IME LISTE	VE	IZVOLJEN KANDIDAT
SLS – SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA	2	Jožef KMETEC, roj. 19.03.1959, stanujoč: Slovenja vas 38/B
DeSUS – DEMOKRATIČNA STRANKA UPOKOJENCEV SLOVENIJE	2	Rudolf ČELAN, roj. 20.03.1931, stanujoč: Slovenja vas 30
SOCIALDEMOKRATSKA	2	Alojz ŠIJANEC,

STRANKA SLOVENIJE – SDS		roj. 11.06.1944, stanujoč: Skorba 37/A
SLS – SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA	1	Radoslav SIMONIČ, roj. 20.12.1952, stanujoč: Zgornja Hajdina 127
ZLSD – ZDRUŽENA LISTA SOCIALNIH DEMOKRATOV	1	Dragi STOJADINOVIČ, roj. 26.02.1952, stanujoč: Zgornja Hajdina 189

4. Z upoštevanjem vpliva preferenčnih glasov na vrstni red kandidatov na listah kandidatov so na podlagi 18. in 86. člena Zakona o lokalnih volitvah (UL RS št. 72/93, 7/94, 33/94, 70/95 in 51/2002) izvoljeni naslednji člani Občinskega sveta občine Hajdina:

VE	IME IN PRIIMEK	IME LISTE
1	Ivo RAJH, roj. 04.05.1965, stanujoč: Draženci 24	SLS – SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA
1	Janko MERC, roj. 19.04.1960, stanujoč: Zgornja Hajdina 100/B	LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE - LDS
1	Anton CESTNIK, roj. 17.01.1943, stanujoč: Draženci 21/B	SOCIALDEMOKRATSKA STRANKA SLOVENIJE – SDS
1	Radoslav SIMONIČ, roj. 20.12.1952, stanujoč: Zgornja Hajdina 127	SLS – SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA
1	Viktor MARKOVIČ, roj. 24.02.1941, stanujoč: Zgornja Hajdina 180	Nestransarska lista »HAJDINA – NAŠA OBČINA«
1	Dragi STOJADINOVIČ, roj. 26.02.1952, stanujoč: Zgornja Hajdina 189	ZLSD – ZDRUŽENA LISTA SOCIALNIH DEMOKRATOV
2	Ivan BRODNJAK, roj. 17.12.1959, stanujoč: Hajdoše 32	SLS – SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA
2	Anica DREVENŠEK, roj. 01.04.1949, stanujoča: Gerečja vas 39	LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE - LDS
2	Karl SVENŠEK, roj. 12.04.1956, stanujoč: Gerečja vas 4	SLS – SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA
2	Martin TURK, roj. 09.05.1960, stanujoč: Gerečja vas 1/A	SOCIALDEMOKRATSKA STRANKA SLOVENIJE - SDS
2	Jožef KMETEC, roj. 19.03.1959, stanujoč: Slovenja vas 38/B	SLS – SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA
2	Slavko BURJAN, roj. 19.06.1957, stanujoč: Hajdoše 53/A	LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE - LDS
2	Rudolf ČELAN, roj. 20.03.1931, stanujoč: Slovenja vas 30	DESUS - DEMOKRATIČNA STRANKA UPOKOJENCEV SLOVENIJE
2	Alojz ŠIJANEC, roj. 11.06.1944, stanujoč: Skorba 37/A	SOCIALDEMOKRATSKA STRANKA SLOVENIJE - SDS

Poročilo pripravila:
Jožica JERENKO, univ. dipl. prav., l.r.
Predsednica OVK občine Hajdina
Diana ŠERUGA, univ. dipl. prav., l.r.

Z zasedanja občinskega sveta

V mesecu decembru se je Občinski svet sestel na 1. redni seji, ki je bila 9. decembra 2002 ob 17. uri v prostorih občine Hajdina.

Na seji je bila:

- izvoljena Mandatna komisija v sestavi:

Viktor Markovič - predsednik

Jožef Kmetec - član

Alojz Šijanec - član

- predsednica Občinske volilne komisije občine Hajdina Diana Šeruga je podala Poročilo o izidu lokalnih volitev za župana in za člane Občinskega sveta občine Hajdina dne 10. novembra 2002

- potrjenih je bilo vseh 14 mandatov za člane Občinskega sveta

- Radoslavu Simoniču se je potrdil mandat za župana

- izvoljena je bila Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja v sestavi:

Jožef Kmetec - predsednik

Viktor Markovič - član

Alojz Šijanec - član

Občinska uprava

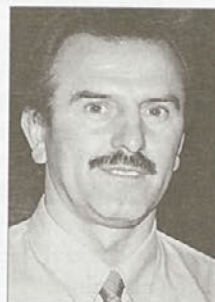
Predstavljamo župana in nove člane Občinskega sveta

Radoslav Simonič - župan

Ivo Rajh

Ivan Brodnjak

Karl Svenšek

Jožef Kmetec

Andrej Tkalec

Janko Merc

Anica Drevenšek

Slavko Burjan

Anton Cestnik

Martin Turk

Alojz Šijanec

Viktor Markovič

Dragi Stojadinovič

Rudolf Čelan

OBVESTILO

Obveščamo vas, da lahko na sedežu občine Hajdina vložite vloge za vračilo dela vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje na območju Občine Hajdina. K vlogi morajo upravičenci priložiti dokaz (pogodba, račun ali druga verodostojna listina ali dokument), številko računa, na katerega se naj vračilo nakaže, in davčno številko upravičenca.

O morebitnih spremembah in novostih vas bomo sproti obveščali.

Občinska uprava
občine Hajdina

Srečno 2003!

ČETRTI PRAZNIK OBČINE HAJDINA IN MARTINOVANJE V FARI SV. MARTINA

Četrty rojstni dan občine in njenih ljudi

V mesecu, ko goduje sv. Martin in iz mošta naredi vino, praznuje tudi hajdinska občina svoj praznik. Letošnji je bil že četrty zapovrstjo, a je bilo praznovanje zaradi predsedniških in lokalnih volitev v občini že teden dni prej kot ponavadi, zato pa nič manj svečano in veselo. Začelo se je v septembru z občinskim prvenstvom v kolesarjenju, nadaljevalo pa s kulturnimi, športnimi in družabnimi srečanji v oktobru. Osrednja prireditev ob 4. prazniku je bila v soboto, 2. novembra in tudi letos združena s 7. tradicionalno prireditvijo »Iz mošta vino, pridi na Hajdino!«, na kateri je bil za kletarja letnika 2002 imenovan Stanko Žnidar iz Gerečje vasi. Svečano je bilo tudi na volilno obarvano Martinovo nedeljo, ko so na Hajdini blagoslovili obnovljen župnijski dom in se tako povselse ob še enem zaključnem delu.

S prireditvami se je v občini začelo že 22. septembra, ko so se s kolesi na Bolfenk podali kolesarji, v Hajdošah je bila v oktobru tretja nagradna revija – Štajerska frajtonarica, potem pa so se kar vrstila športna prvenstva in druženja. Najprej je bilo občinsko prvenstvo v golfu, nato vaja občinskega poveljstva v Dražencih, odprto prvenstvo v namiznem tenisu, streljanje na glinaste golobe na strelišču Zg. Hajdina, planinci so se podali na nočni pohod na

Na Martinovo nedeljo je bila slovesna zahvalna maša za darove jeseni in blagoslov obnovljenega župnijskega doma.

Donačko goro, srečali so se tudi navdušenci nogometa in tenisa, najboljši pa so na teh tekmovanjih postali tudi dobitniki pokalov in priznanj občine.

Sobota, 2. novembra, je bila še posebej slovesno obarvana; najprej že z odprtim razstave idejnega projekta izgradnje poslovno-stanovanjskega objekta in foto-

grafij najlepše urejenih objektov z okolico v občini, potem pa se je – tako kot ponavadi – pričelo vse vrteti okrog vina in kletarjev, ki so postali že nekakšna zaščitna »znamka« občine in hajdinske fare. Vinogradniki iz vseh koncev in sosednjih krajev so na Hajdino prinesli precej litrov belega in rdečega vina ter se tako vpisali v krstno knjigo za leto 2002, dosedanjih šest kletarjev pa se je v družbi novega pripeljalo s konjsko vprego.

Svečan obred je bil v cerkvi sv. Martina, kjer je mašno daritev vodil župnik **Marjan Fescl**, novega kletarja je izprašal vinski sodnik Pavel Pucko v družbi takrat še aktualne vinske kraljice Tjaše Koroša in »preizkuševalca« vin iz Skorbe, županu Radoslavu Simoniču pa je tudi to pot pripadla čast, da je imenoval novega kletarja, ki je dal tudi posebno zaobljubo in se pridružil sedaj že 7-članski kletarski družini.

**»ČETRTI PRAZNIK
PRILOŽNOST, DA
OVREDNOTIMO PREHO-
JENO POT V LOKALNI
SKUPNOSTI,« JE DEJAL
ŽUPAN R. SIMONIČ**

Sedmi hajdinski kletar se je ob prisotnosti župana in farnega župnika podpisal pod zaobljubo.

Prireditveni šotor je bil znova prizorišče osrednje občinske slovesnosti, na kateri pa

so bili domala vsi župani in predstavniki občin na Ptujskem, poslovni partnerji in izvajalci del v občini, prijatelji hajdinske občine in številni občani, ki so se praznika udeležili v velikem številu. S kulturnim programom in podelitvami pa je občinski praznik dobil posebno noto šele z nagovorom župana Radoslava Simoniča. Zbrane je nagovoril v duhu štiriletnega delovanja občine, z navdušenjem nad opravljenim delom in z mislimi ter načrti za prihodnost, vse svoje dosedanje sodelavce - tako občinski svet, občinsko upravo, predsednike zveze, občinskega poveljstva in še nekatere pa spomnil na skupaj opravljeno »pionirsko« delo v samo štirih letih delovanja občine Hajdina.

ŠE O LETOŠNJIH DOBITNIKI NAJVIŠJIH OBČINSKIH PRIZNANJ

PRIZNANJA OBČINE LETOS BRANKU KOKOLU, ANTONU CESTNIKU IN PGD HAJDINA

Anton Cestnik je v vaški skupnosti Draženci, v občini in širše poznan kot dolgoletni aktivist, ki se je in se še s svojim osebnim fizičnim delom, odgovornim pristopom in humanim sodelovanjem z ljudmi razdaja za razvoj in napredek vasi, občine in posameznih organizacij. Najpomembnejše naloge oz. funkcije, ki jih je opravljal: je podpredsednik vaške skupnosti Draženci, vodil je gradbeni odbor za dokončanje vodovoda v Dražencih, je član sveta krajevnih skupnosti Hajdina, predsednik vaškega odbora v Dražencih, dolgoletni načelnik Narodne zaščite v krajevni skupnosti Hajdina, vodil je izgradnjo Doma vaščanov v Dražencih, je soustanovitelj Kulturnega društva, Gasilskega društva in Športnega društva v Dražencih, sodeloval je pri izgradnji športnega igrišča, je član lovske družine

Gospodje Hajdinski - vsi dosednji kletarji na osrednji svečanosti v cerkvi sv. Martina, ki je bila znova dobro obiskana.

Ptuj in predsednik odbora za izgradnjo telefonskega omrežja. V novo nastali lokalni skupnosti odgovorno in vestno opravlja naloge člana občinskega sveta in je član nekaterih komisij in odborov, vseskozi pa se trudi za razvoj in napredek v občini.

Branko Kokol se je aktivno ukvarjal z nogometom v letih od 1970 do 1988.

Po končani nogometni karieri je začel aktivno sodelovati pri pomembnejših odločitvah v samem društvu in klubu; zelo pomemben je vsekakor njegov delež pri izgradnji nogometnega igrišča in pripadajočega športnega objekta. Bil je član Nogometne zveze Ptuj, član Športne zveze Hajdina, od leta 1986 pa je predsednik Športnega društva Hajdina. Nogometni klub Hajdina je pod njegovim vodstvom dosegel številne uspehe na tekmovalnem področju, vsekakor pa lahko za največji uspeh štejemo uvrstitev članskega moštva

v 3. slovensko nogometno ligo – severna skupina, in že štiriletno uspešno nastopanje v tej ligi. Je tudi ustanovitelj oziroma idejni vodja veteranske ekipe občine Hajdina, v kateri trenutno nastopajo igralci iz celotne občine.

Prostovoljno gasilsko društvo Hajdina letos slavi 90. letnico aktivnega delovanja. V tem obdobju so člani društva izvedli veliko najrazličnejših operativnih akcij, ki so v svoji izvedbi pomagale občanom ob nesrečah. Skozi desetletja aktivnega delovanja je bilo v društvo vključenih nekaj sto krajanov, ki so s svojo humanostjo in vsestransko pomočjo bili tista vez med prebivalstvom, ki je dajala občutek varnosti in zagotavljala, da je lahko krajan in občan imel miren spanec ter zrl v svetlejši dan. Naj bodo gasilci še naprej tako nesebični in naj vedno ter povsod priskočijo ljudem na pomoč.

Na pot so novega kletarja pospremili postavni Gerečjevaščani.

Janko Merc, avtor razstave ob občinskem prazniku, predstavlja ureditev občinskega središča v bodoče.

Dobitniki najvišjih občinskih priznanj

ZAHVALNI LISTINI ZA POSEBNE ZASLUGE SILVESTRI BRODNJAK IN DRUŠTVU UPOKOJENCEV HAJDINA

Silvestra Brodnjak je že kot srednješolka v besedi in sliki v raznih glasilih seznanjala bralce o dogodkih iz svoje bližnje in daljne okolice. Njena zasluga je, da so o aktivnostih v raznih športnih društvih in o delu naših žena zvedeli tudi drugi. Bila je pobudnica ustanovitve Društva žena in deklet v občini Hajdina. Nikoli ne bodo pozabljene njene strokovno in brezhibno organizirane ekskurzije, ki so ženske popeljale po naši domovini. Ob tem je znala navezati prijateljske vezi z mnogimi pomembnimi ljudmi. Tako so o Hajdinčankah poročali razni mediji doma in v tujini, in s tem je veliko pripomogla k promociji občine Hajdina.

Njen bogat, z besedo in sliko zapisan material bo ostal tudi poznejšim rodovom. Ni je bilo prireditve v občini, katere ne bi ovekovečila s svojim fotoaparatom ali kamero. Poznamo jo tudi kot prvo urednico občinskega glasila Hajdinčan. V njem nas je med drugim seznanjala z delom ter življenjem naših prednikov. S svojo skromnostjo, preudarnostjo in bogatim znanjem si zasluži zahvalno listino.

Društvo upokojencev Hajdina je bilo ustanovljeno leta 1952 in praznuje letos 50 let delovanja. V društvo je včlanjenih okrog 750 upokojencev. V vseh teh letih obstoja se aktivno vključujejo v vsa dogajanja v občini in izven nje ter sodelujejo s Pokrajinsko zvezo Društva upokojencev

Spodnje Podravje. Listino je DU Hajdina prejelo za posebne zasluge in dejanja na področju družbenega dela s starejšimi občani.

ŽUPANOVI PRIZNANJI LETOS PATRU PAVLU PUCKU IN JOŽETU ŠEGULI

Pavel Pucko je v hajdinsko župnijo prišel 1. avgusta 1968 leta iz župnije Slovenske Konjice. Z njegovim prihodom v župnijo sv. Martina na Hajdini smo v našo faro dobili zelo umirjenega, poštenega in novega župnika. Gospod Pavel Pucko je pri svojem

pastoralnem delu na Hajdini v 19 letih svojega službovanja za seboj pustil neizbrisno sled pri vzgoji otrok in ostalih faranov. Upokojil se je 1987. leta in še danes opravlja službo duhovnika – pomočnika. Bil je tudi pobudnik, organizator in nenazadnje tudi sam izvajalec mnogih del pri gradnji podružne cerkve Marije Vnebovzete v Slovenski vasi.

Jože Šegula je s svojimi predlogi, idejami ter z vsestranskim prostovoljnim delom prispeval k velikemu razvoju vasi Draženci v obdobju od 1970. leta naprej.

Veliko si je prizadeval pri infrastrukturi v vasi: od vodovoda, asfaltiranja cest, telefona, preureditve prvega doma vaščanov, do ustanovitve gasilskega društva, bil je ustanovitelj in aktiven član strelskega društva Draženci, sodeloval pri gradnji novega doma vaščanov v Dražencih. Za vse njegove posebne dosežke na področju razvoja vasi Draženci in bivši Krajevni skupnosti Hajdina mu župan podeljuje Priznanje župana občine Hajdina za leto 2002.

ZLATA PLAKETA OBČINE KMETIJSKI ZADRUGI PTUJ

Kmetijska zadruga Ptuj je ena izmed največjih slovenskih zadrug. Kot samostojna pravna oseba posluje od leta 1978, ko se je izločila iz Kmetijskega kombinata Ptuj.

Zadruga gospodari z okrog 2,5 milijardami premoženja, ki je v lasti 750 članov, organiziranih v devet področnih zadrug. Razmeroma veliko premoženje zadruga izhaja predvsem iz vestnega in uspešnega gospodarjenja v zadnjih letih. Dejavnost

Pevcem, godcem in muzikantom so se pridružili tudi folkloristi iz OŠ Hajdina

zadruga se deli na klasično kmetijsko proizvodnjo in trgovino; kmetijsko proizvodnjo predstavljata živinoreja-govedoreja in prasičereja.

Zadnja pomembna pridobitev zadruga je vsekakor odkupno-prodajni center v Hajdošah, ki je začel 4. oktobra letos. V njem zagotavlja zadruga kupcem kvaliteto

Vsem dobitnikom priznanja še enkrat iskrene čestitke z željo, da jih tudi v prihodnje spremljajo zagnanost, ideje in polna mera dobre volje. Posebna čestitka pa tudi naši nekdanji novinarski sodelavki – prvi urednici Hajdinčana Silvi Brodnjak, ki si listino še kako zasluži - naj ji bo v drag spomin na vse lepe trenutke, ki ji jih je dal Hajdinčan.

Na Hajdino so s pesmijo vabili Ekartovi muzikanti.

tno oskrbo s kmetijskim repromaterialom, blagom široke potrošnje, krmo za živino in gradbenim materialom. Pomembna pridobitev je tudi trgovina z živili na isti lokaciji, ki z bogato ponudbo zadovoljuje vsakodnevne potrebe okoliških prebivalcev. Preko Hranilno kreditne službe, ki je prav tako locirana v novem objektu, pa je mogoče urediti tako rekoč vse finančne zadeve. V zadrugi vlada prepričanje, da je investiranih 200 milijonov tolarjev v objekt v Hajdošah dobro naloženih in da se bodo pričakovanja uspešnega poslovanja uresničila.

Pripravila:
Tatjana Mohorko

Vaščani Gerečje vasi so se v vlogi letošnjih gostiteljev odlično izkazali; na fotografiji nekaj najzaslužnejših Gerečjevasčanov. Fotografije: Studio 2M, Miran Podhostnik

Z urejenimi domovi, poslovnimi prostori in zelenimi površinami bo naša občina lepša

Nadaljevanji iz strani 2

Občina Hajdina je letos že drugo leto pripravila ocenjevanje za najlepše urejeno vaško skupnost in posamezne objekte v občini. Z ocenjevanjem želi vzpodbuditi občane, da bi zavestno skrbeli za lepo in čisto okolje v občini, v okolici svojega doma, delovnega prostora in drugih javnih površin.

Z urejenimi domovi, poslovnimi objekti in zelenimi površinami bo naša občina lepša, čistejša in prijaznejša vsem, ki živimo tukaj in tistim, ki nas bodo obiskali ali samo potovali skozi naš kraj.

Občinski svet občine je na predlog župana v komisijo za ocenjevanje za najlepše urejeno vaško skupnost in posameznih objektov v občini Hajdina imenoval predstavnike vseh sedmih vasi.

Člani komisije so se takoj po imenovanju dogovorili o načinu ocenjevanja, pri tem pa upoštevali pravila, ki jih je v ta namen sprejel Občinski svet. S pravili o tekmovanju in ocenjevanju je določeno, da so udeleženci tekmovanja vaške skupnosti, zasebne stanovanjske hiše, večstanovanjske skupnosti, podjetja, lokali, ustanove in kmetije. Posameznim udeležencem se za ocenjevanje ni potrebno posebej prijavljati, temveč komisija ocenjuje vse objekte iz območja občine Hajdina. Lastnike objektov, ki jih predlaga v ožji izbor, o tem tudi pravočasno seznani in od njih pridobi privolitev za sodelovanje v izboru.

Pri ocenjevanju vaških skupnosti mora komisija upoštevati urejenost okolice posameznih objektov v vasi, urejenost javnih površin, cvetje na balkonih in oknih stanovanjskih in drugih objektov ter čistočo in urejenost gostinskih lokalov. Pri ocenjevanju stanovanjskih objektov in kmetij pa se ocenjuje cvetje na balkonih in oknih, predvsem pa urejenost dvorišča in ostalih površin ter usklajenost s podeželskimi značilnostmi.

V letošnjem letu je začela komisija z ocenjevanjem že meseca

Roza METLIČAR, Hajdoše 41,

bronasta vrtnica za vzorno urejeno stanovanjsko hišo

Stanovanjska hiša 77 – letne Roze Metličar v Hajdošah je stara kmečka hiša. Vsa leta je lepo vzdrževana, prav tako dvorišče, cvetlični in zelenjavni vrt. Hiša stoji ob glavni cesti Ptuj - Maribor. S svojo zunanjo podobo predstavlja mimoidočim lep pogled na ohranjeno kmečko stavbarstvo z urejenim dvoriščem. Za urejenost objekta in okolice še vedno skrbi sama.

Dobitniki priznanj za najlepše urejene domačije, poslovne objekte in kmetije v občini

maja, ko so začeli člani komisije individualno spremljati urejenost vaških skupnosti in posameznih objektov. V času do septembra so člani posamezno opravili več ogledov po vaseh in tako ves čas spremljali urejanje okolja. Pri tem so člani komisije ugotovili, da je v vseh vaseh izredno veliko število stanovanjskih objektov in kmetij, za katere so člani gospodinjstva lepo skrbeli ves čas, tako da so imeli pri izbiri najlepše urejenih objektov res težko delo.

Komisija je letos ponovno ugotavljala, da bi lahko priznanje zaradi svoje urejenosti dobilo še nekaj objektov. Priznanja, ki so bila podeljena do sedaj, pa so lahko vzpodbuda za posamezna gospodinjstva, predvsem pa za vaške skupnosti, da nadaljujejo z urejanjem okolja in k temu privabijo še tiste, ki so do sedaj urejanju okolja namenili manj svojega časa.

Branko Burjan

Družina MALINGER, Skorba 27/c,

bronasta vrtnica za vzorno urejeno stanovanjsko hišo

Malingerjevi iz Skorbe stanujejo v skrbno urejeni hiši, ki stoji ob glavni cesti Ptuj - Maribor. Cvetje na balkonih in v okolici hiše ter zelenice z okrasnim grmičevjem poudarjajo lep izgled čistega dvorišča in vzdrževanega doma, na katerem so ponosni vsi domači.

Pričakovanje in upanje...

Živimo v času, ki je poln gibanja, nenernih sprememb in nemira. Zdi se, da vse in vsi hitimo. Prisluhnimo samo naši govorici: »mudi se mi«, »nimam časa«, »že tečem«, »hitro, gremo«, »bežimo, da ne zamudimo«, »prehiteti ga je treba«, »upam, da ga dohitim«...

Tečemo, da ne bi izgubili časa: tečemo za časom, da ne bi izgubili bitke z njim. Blaženi škof Slomšek je v to minljivost časa zapisal: »Oj zlati čas! Minuta, ki minila, ne bo se povrnila; kar časa zamudiš, ga vekomaj zgubiš.« Sprašujem se, ali zato tako hitimo, da ne bi nobene minute zamudili ali pa toliko zamujamo, da niti s tekanjem ne moremo nadomestiti zamujenega? Odgovor je kratek: ne znamo se več ustaviti, ne znamo si vzeti časa, zato nam vse, tudi čas, nezadržno drsi iz rok. Mudi se nam kar naprej, nikoli nimamo časa - ne zase, ne za družino in sorodnike, kaj šele za druge, ki jih komaj poznamo. In vendar čutimo, da postajamo duhovno revnejši - če si ne vzamemo časa zase in za druge. Zato smo vedno bolj nestrpni, neučakani, zgubljeni tla pod nogami, zaradi tisoč in ene stvari smo razočarani... Adventni in božični čas pa nam tiho šepetata na srce besede: ustavi se, poglej vase, pričakuj, upaj. Predvsem pričakovanje in upanje sta dve besedi, ki sta tesno pove-

zani z našim življenjem; njuna vsebina napolnjuje vse naše življenje. Pričakujemo otroka. Upamo, da bo zdrav, lep, pameten... Pričakujemo konec šolskega leta. Upamo na najboljše spričevalo... Pričakujemo priznanje za svoje delo. Upamo na dobro plačo... Pričakujemo ljubezen. Upamo, da bomo ljubljene in bomo ljubili... Pričakujemo nebesa na zemlji. Upamo, da bomo srečni...

Posebnost človekovega upanja in pričakovanja je v tem, da smo takrat, ko nekaj ali nekoga pričakujemo, vedno praznično razpoloženi. Toda zgodi se, da to, kar pride, ne ustreza našim pričakovanjem, ga ne izpolni. Kljub vsem pričakovanjem in upanjem smo tolikokrat razočarani. Kolikokrat se naše pričakovanje ne uresniči? Vsi naši upi splavajo po vodi. Namesto zdravja - bolezen, namesto uspeha - poraz, namesto priznanja - boleča kritika, namesto

veselja - žalost, namesto ljubezni - sovraštvo, namesto nebes - pekel... A brez pričakovanja in upanja ne moremo živeti.

Pred nami so dolgi zimski večeri, ko ni toliko dela in nas tudi ne mika, da bi zapustili toplo sobo. To je priložnost, da se zamislimo nad svojim življenjem, nad svojimi upi in pričakovanji. To je tudi priložnost, da nadoknadimo zamujeno v odnosu do sebe, do bližnjih in do Boga. Da pogledamo v svoje srce, saj adventni in božični čas trkata na našo vest in nas vabita, da poglobimo svojo vero z več molitve, z branjem svetega pisma, z udeležbo pri maši in družinskimi praznovanjem cerkvenih praznikov. Ne želimo si le izpolnitev lastnih pričakovanj, temveč storimo nekaj, da se bodo lahko preko nas izpolnila tudi pričakovanja drugih.

S svojim trdnim upanjem, zasidranim v Boga, prinašamo upanje vsem, ki tavajo ter se iz različnih razlogov izgublajo v temi obupa in razočaranj. Prav to je tudi moja želja ob bližajočih se praznikih in hkrati zaveza, ki jo poskušamo vsak na svoj način izpolnjevati v letu, ki prihaja. S tem upanjem in pričakovanjem želim sebi in vsem vam notranje doživeti božične praznike in pogumen vstop v leto 2003.

Marijan Fesl
farni župnik

NASTOP SLOVENSKEGA OKTETA V CERKVI SV. MARTINA NA HAJDINI

Zares enkratno praznično darilo

Slovenski oktet je bil ustanovljen leta 1951 z namenom, da dvigne slovensko pesem na najvišjo raven in jo ponese tudi slovenskim izseljencem v Ameriko. Seveda so se gostovanja usmerila tudi v druge države in celine, veliko pa je bilo tudi koncentriranja doma.

Slovenski oktet je v tem častiljivem obdobju opravil blizu 4000 koncertov, nastopal v 42 državah na odrih domala vsega sveta od Angole do ZDA, posnel je vrsto gramofonskih in laserskih plošč ter televizijskih oddaj in filmov. Dvakrat je prejel Prešernovo nagrado (1957, 1964), Red zaslug za narod (1966) ter Zlati častni znak svobode Republike Slovenije (1996).

Po letu 1996 so pobudo v Slovenskem oktetu prevzeli mlajši pevci in po zahtevnem iskanju pravih glasovnih razmerij stoji pred vami razmeroma nov, svež sestav.

Mladi glasbeniki so z veliko dela in polno mero muzikalnega občutka našli svojo lastno zvočno podobo kljub neveljavi vlogi naslednika legendarne zasedbe. Ohranili so zlahtnost preteklosti in jo oplemenitili s svežino, ki prinaša mladost. Glasbena podoba, duša nove generacije Slovenskega okteta se bistri iz koncerta v koncert. Ostajajo zvesti "železnemu programu", v katerega sodijo predvsem slovenske narodne, ponarodele in umetne pesmi, ob tem pa poustvarjajo tudi mojstrovine številnih svetovnih skladateljev tako rekoč vseh glasbenih obdobjih in zvrsti. Umetniški vodja Slovenskega okteta je dr. Mirko Cuderman.

Koncert Slovenskega okteta smo z navdušenjem spremljali v petek, 20. decembra v cerkvi Sv. Martina na Hajdini.

MV

Vabilo!

27. decembra v kulturnem društvu Skorba pripravljajo že tradicionalni božično-novoletni koncert z domačimi pevci in gosti.

Na tokratnem koncertu sodelujejo:

- moški oktet KD Skorba
- ljudske pevke KD Skorba
- Ula Šegula
- Uroš Sagadin
- Gmajnarice KD Hajdoše
- MoPZ iz Frankolovega
- Pihalni orkester TALUM Kidričevo

Koncert bo v domu krajanov Skorba ob 18. uri.

Vljudno vabljeni!

Srečanje starejših občanov občine Hajdina

V soboto, 7. decembra 2002, je v domu krajanov Skorba potekalo tradicionalno srečanje starejših občanov občine Hajdina. Navzoče v dvorani je pozdravil župan Rado Simonič, srečanja pa so se udeležili tudi člani občinskega sveta občine Hajdina in predsedniki vaških odborov. V kulturnem programu, so sodelovali učenci OŠ Hajdina, Oktet iz KD Skorba, Uroš Sagadin in g. Ivan Ogrinc.

Kajič Anton iz Zg. Hajdine je s častitljivimi 92 leti bil od prisotnih najstarejši občan v občini Hajdina. Za Hajdinčana je povedal, da na vsakoletna srečanja starejših občanov rad prihaja. Na tokratno ga je pripeljal sin.

Najstarejša občanka Katarina Turnšek iz Skorbe, ki je pred kratkim slavila svoj 93 rojstni dan, se srečanja ni udeležila.

Gospod Maks Kampl pa je v svojem zahvalnem govoru povedal tudi tole pesem:

STAROST

Nihče te ni klical starost,
zakaj si prišla in objela me.
Jaz te nimam rad,
saj samo žališ me.

Moj obraz si spremenila,
pobelila si mi lase
in kamenje si obesila
na moje ude vse.

Le spomin si mi pustila,
ter dobro mi srce,
zdaj mi pač pomagaj,
da s teboj prijaznim se.

M.V.

»Tradicionalne koline v Gerečji vasi«

Kot v vsaki vasi, se tudi v Gerečji kvasi posvetijo zaključku delovnega leta in temu dogodku posvetijo prav posebno pozornost. Letos so ponovno obudili kulturo in celo ustanovili mešani pevski zbor pod vodstvom domačinke Amalijske Turnšek.

Mrzlo decembarsko soboto so pripravili pravo prireditev, na kateri ni manjkalo kolin in ne dobre pesmi, ki je ogrela sle-

hernika v nabito polni dvorani. Krst je doživel tudi mešani pevski zbor, ki je s svojim prvim javnim nastopom napovedal svoj prihod v širši občinski prostor. Za popestritev večera pa sta skrbeli dvojčici Vesna in Vlasta z Janezom. Prireditev so pripravili v Društvu žena in deklet s pomočjo vaškega odbora in drugih društev, želijo pa, da bi postala tradicionalna, je dodala **Anica Drevenshek**.

Saška Serec

PREGLED KULTURNIH DOGODKOV

Tokrat vam predstavljamo še zadnji pregled kulturnih dogodkov v tem letu. Poglejmo kako aktivna so bila društva v zadnjih dveh mesecih.

SKORBA

november 2002

Ljudske pevke in Moški oktet so sodelovali na 4. občinskem prazniku »Iz mošta vino, pridi na Hajdino!«. Pri-družila se jim je tudi Ula Šegula.

december 2002

Ljudske pevke so sodelovale na koncertu v Hajdošah, Moški oktet in recitatorska sekcija so sodelovali na kulturnem programu na srečanju starejših občanov občine Hajdina v Skorbi, v tem mesecu so pripravili tudi premiero veseloigre Butalci.

HAJDINA

november 2002

Moški pevci DU in Ljudske pevke KPD Hajdina so nastopili na kome-morativni slovesnosti ob Dnevu mrtvih pred spominsko ploščo pri OŠ Hajdina, sodelovali pa so tudi na občinskem prazniku občine Hajdina.

december 2002

Pevci UD in pevke so nastopali na glasbenem večeru, posvečenem spomenu zborovodje g. Valentina Žumra v organizaciji MPZ PGD Hajdoše, oboji so sodelovali tudi na otvoritvi razstave ročnih del invalidov, dram-ska skupina pa je sodelovala na srečanju gledaliških skupin »Vesele urice« pri KD Urška Prepolje.

HAJDOŠE

november 2002

Delovno jesen so v KD Hajdoše zak-ljučili s sodelovanjem na »Radijski delavnici znancev« na radiu Maribor.

K sodelovanju so povabili tudi župana g. Simoniča, župnika g. Fesla in ostala društva.

december 2002

Organizirali so Miklavžev koncert v cerkvi na Hajdini;

DRAŽENCI

november 2002

V društvu so pripravili že tradicionalni dobrodelni koncert.

Saška Serec

»3. štajerska frajtonarica«

Kulturno društvo Hajdoše je pripravilo tradicionalno prireditev 3. štajerska frajtonarica, ki je bila tako kot vsako leto tudi tokrat dobro obiskana. Na prireditvi so podelili nagrade najboljšim harmonikarjem, ki pa so se letos pomerili v dveh

skupinah, in sicer od 4 do 15 let in v skupini nad 15 let. Največ zaslug za izvedbo in pridobivanje sredstev, ki so za takšno prireditev še kako potrebne, ima prav gotovo Alfonz Strnad st.

Saška Serec

Harmonikarji KD Valentin Žumer iz Hajdoš

Dobrodelnost ne pozna meja

V Kulturnem društvu Draženci so ponovno pripravili tradicionalni dobrodelni koncert s pisano paleto nastopajočih. Koncert so izpeljali 30. novembra v dvorani Doma vaščanov Draženci.

Tudi tokrat so se v prid dobrodelnosti odpovedali honorarju naslednji nastopajoči:

- Mandolinska skupina Amos iz Ptuja
- Ptujski koledniki
- Mladi veseljaki iz Cirkulan
- Kvartet 2x2
- Uroš Sagadin
- Dušanka Hrga

Izkupiček od prodanih vstopnic je bil v celoti namenjen župnijski Karitas. Dodobra polna dvorana je dokaz dobrosrčnosti in zavzetosti ljudi, za kar se člani Kulturnega društva Draženci prisrčno zahvaljujejo.

Saška Serec

Iz dobrodelnega koncerta v Dražencih

Izdelovanje cvetličnih aranžmajev

Prejela sem vabilo Društva žena in deklet občine Hajdina za krožek za dne 11.10.2002. Odpravila sem se v GD Hajdina. Tam sem prvič srečala gospo Dragico Vegelj in pogovor med nama je takoj stekel. Bili sva namreč prvi in sva imeli čas zanj.

Zbralo se nas je kar veliko število in vzdušje na krožku je bilo zelo prijetno, saj je izdelovanje cvetličnih aranžmajev bilo zelo zanimivo. Gospa Dragica je z nekaj uvodnimi besedami razložila, kako narediti takšen aranžma. Začelo se je izdelovanje, ki je bilo strokovno vodeno z besedo in tudi z delom. Na vsako vprašanje smo dobili tudi ustrezen odgovor. Izdelali smo zelo lep cvetlični aranžma. Vsaka izmed udeleženk, ki je imela s seboj cvetje, posodo in gobo, si je lahko tudi sama izdelala svoj aranžma, gospa Vegelj pa je vsaki izdelovalki nudila željeno pomoč. Bilo je narejenih veliko zanimivih aranžmajev. Na tem krožku smo se veliko naučile tudi zato, ker je razlaga in izdelovanje cvetličnih aranžmajev bila zelo strokovna. Bilo pa je tudi veliko nasvetov za gojenje lončnic - kako ukrepati, če lončnica zboli, kakšno klimo potrebuje in koliko tekočine. Vsaka udeleženka na krožku je dobila na zastavljeno vprašanje tudi ustrezen odgovor. Ge. Dragici se v imenu Društva žena in deklet občine Hajdina in v svojem imenu za vodenje krožka lepo zahvaljujem.

Rozalija Lončarič

PREDSEDNICA KD DRAŽENCI ELVIRA JANŽEKOVIČ

»Ni naloge, ki bi bila pretežka«

Vprostoru ljubiteljske kulture ste dokaj nov obraz in glede na to, da ste predsednica društva šele slabo leto, me zanima, kakšni so prvi vtisi?

Pred začetkom vodenja društva sem si vse predstavljala bistveno drugače. Zelo hitro sem stvari začela realno dojemati, seznanila sem se z novimi ljudmi, dobila nove ideje in kmalu postala dovolj samozavestna, da sem lahko nastopila kot del društva. Priznati pa moram, če ne bi imela okrog sebe ljudi, katerim zaupam in se nanje zanesem, bi se verjetno s težavo prebijala. Prestala sem začetno obdobje in vedno znova ugotavljam, da je vsak sposoben, če ima le dovolj poslušal in zanimanja za to področje. Vesela sem, da sem vodnje društva sprejela.

Kje vidite največje težave na področju ljubiteljske kulture?

Najtežje se mi zdi pridobiti ljudi, predvsem iz domače vasi, na razne prireditve in medsebojno sodelovanje. Drugi problem je pridobivanje mlajših generacij, saj jih stvari na vasi ne zanimajo, povrh vsega jih tudi precej zaposluje šola. Jim onemogoča kakšne postranske stvari, ki bi se jih lotevali z neko odgovornostjo.

Kaj menite o raznih projektih kulturnih društev v občini in ali se vam zdijo dovolj prodorni za širšo javnost?

Zdijo se mi dovolj prodorni, vendar še vedno ni pravega načina, da bi pritegnili ljudi. Potrebno bi bilo uvesti kakšne novosti, da bi se vanje bolj intenzivno vključevali. Zdi se mi pomembno, da bi občina namenila sredstva tistim posameznikom, ki se jim določena področja zdijo dovolj pomembna in zanimiva, da bi se za njih specializirali in strokovno izobrazili. Tako bi imeli različno usposobljene ljudi za različne potrebe ljubiteljske kulture, na primer kostumografija, scenografija, režija, koreografija in podobno.

Ali v vašem društvu načrtujete kakšno novost v prihodnjem letu?

Razmišljamo o otroški gledališki skupini, saj so verjetno bolj uresničljive kot poletne mladinske delavnice.

Predsednik društva ima veliko odgovornosti, saj mora na precej razgibanem oziroma heterogenem področju delovati celostno. Pa vendar me zanima, katera naloga predsednika se vam zdi najtežja?

Ni nobene ovire ali naloge, ki bi bila

Elvira Janžekovič, predsednica KD Draženci

pretežka. Vedno so tu ljudje, na katere se lahko zanašam in se nanje obrnem za kakšen nasvet. Res pa se mi zdi najzahtevnejše delo razdelitev nalog posameznikom, saj so nekatere včasih precej nevhvaležne. Potrebno je spoznati ljudi do te mere, da

veš vzpostaviti primerno komunikacijo.

Kdo je Elvira Janžekovič, kadar ni predsednica kulturnega društva?

Na prvem mestu sem mamica in kulturno društvo mi veliko pomeni, saj mi zapolni čas, ki ga prestajava s hčerko. Daje mi veliko novih izzivov in me polni.

Katere besede bi za konec namenili našim bralcem?

Naj več časa posvetijo kulturi, saj se navsezadnje mi trudimo za njih. Rada bi se zahvalila občini in vsem, ki nas na kakršen koli način podpirajo. Menim, da je kultura kraja ali vasi odvisna od samih ljudi, ki tam živijo in s tem seveda podpirajo tiste, ki za ljudi delajo. Ob koncu bi zaželela vesele praznike in podarila naslednjo misel:

*Leto, ki pride, ko zdajšnje odide,
naj vam pred vrata pripelje darila bogata:
ljubezen in zdravje,
uspehe in slavo,
zraven pa vrečo,
nabasano s srečo!*

Jaz pa ji želim še veliko zadovoljnih in uspešnih let vodenja kulturnega društva, predvsem pa osebne sreče, ki da človeku novo razsežnost in duhovno polnost.

Saška Serec

Poskrbimo za zdravo in dobro počutje

Ob koncu leta se sleherni zave svoje minljivosti, saj nam vsako leto obrne nov list življenja.

To poslednjo številko občinskega glasila bom izkoristila za to, da vas povabim v naravo in k njenim poslednjim vzdihljajem. Vem, da marsikdo ob tem pomisli na mraz in zimo, ki nam je začela kazati svoje zobe. Vendar se je ne ustrašite. Narava vam v tem času ponuja izjemne motive, posebej če je zunaj zares mraz in je vse zelenje posuto z ivjem. Takrat se zares pravljico lesketa in narava je odeta v blišč. Če znate dobro opazovati, vam zagotovo ne uide kakšna dobra ideja za dekoracijo ali zgolj navdih. Te dni naše mize krasijo različni aranžmaji, predvsem pa štiri adventne svečke. Sicer pa je ves mesec december obsijan s soji svečk, ki nam s svojo intimno svetlobo pričarajo prijetnost praznikov, ki se bližajo. To je čas toplote, prijateljstva in ljubezni. Da pa k temu še malo pripomorete, vam predlagam, da poiščete kakšno dišečo svečo ali eterično olje z vonjavami,

ki jih imate najraje. Tudi tokrat ne morem mimo daril, s katerimi obdarimo svoje najdražje. Božič nikakor ni čas prestiža in tekmovalnosti, kdo da več, ampak je namenjen drobnim darilom, s katerimi izrazite pozornost osebi. Naj vas spomnim, da lahko razveselite tudi z raznimi domačimi izdelki (če ste spretni), podarite lahko zeliščna darila v majhnih vrečkah, ki pa nosijo veliko skrivnosti. Nikar pa zadnji teden ne tekajte po trgovinah in mrzlično iščite darila, saj ga takrat sigurno ne boste našli.

Ob koncu vas naj še opogumim, da se v vsakem odraslem človeku skriva otrok. Prazniki so pravi čas, da ga spustite na prostost, se otroško veselite in pričakujete.

Naj vam ob iztekajočem se letu zaželim vse lepo in polno radosti. Naj vam minljivost življenja ne prinese pridiha grenkobe temveč veselja, da lahko z vsakim novim letom zajamete večjo mero izkušenj in izzivov za prihodnji dan.

Saška Serec

Naravna in kulturna dediščina - kaj je to?

Pravzaprav se je večina nas s tem pojmom srečala v rani mladosti, vsaj za mojo generacijo lahko trdim. Odraščali smo v obdobju, ko se je naše okolje najbolj spreminjalo.

Še prav živo se spominjam, da smo kot otroci oboževali belo čremzo na naši gmajni, ki je v naravi bila zelo redka in še posebej zanimiva zato, ker je bila velika, s košato krošnjo in najmanj nekaj desetletij stara in zato v naših otroških očeh toliko bolj mistična. To je bil prostor, ki je oddajal posebno energijo in mi smo si ga lastili kot naš prostor, da ne rečem svetišče, na katerem smo sanjali otroške sanje, ki so izoblikovale našo mladost. Torej si zamislite, ko smo nekega dne prišli na prizorišče naših otroških sanj in je tam bilo samo kup drobnih vej, zloženih v kres, deblo pa je verjetno zgorelo kasneje v eni od vaških peči in z njimi del naših otroških sanj. Naj še omenim bistro Studenčnico, ki je dajala življenje in utrip mnogim generacijam v našem okolju skozi stoletja in je zaradi slepe želje po napredku za vedno izginila iz našega okolja in iz sanj mnogih, ki smo odrasčali ob njej, in kar je še okrutnejše, nikoli je ne bodo doživeli in začutili naši zanamci. Zaradi takšnih občutkov je nastal pojem **naravna dediščina**. Ali ste jo začutili v svojih spominih tudi Vi?

V sedemdesetih letih je v bivši skupni državi vladala blaginja in mnogi se je še danes spominjamo s prijetnimi občutki, ko so v podjetjih delili nepovratna sredstva in ugodne kredite. Posledica tega so bile v nebo segajoče enonadstropne hiše, ki so v glavnem nastale na temeljih stoletnih domačij, ki so zaradi medgeneracijskega kompromisa sevale harmonijo doma in

družinskega življenja. Večina eno ali celo dvonadstropnih hiš iz tistega obdobja pa je uničila arhitekturo naših pradedov in jo za vselej izbrisala iz obličja zemlje. Da bi parodija bila še večja, večina prej omenjenih ni bila nikoli v celoti končana ali opremljena in je zato kontrast še večji. (Če ne verjamete se peljite skozi Pleterje ali Cirkovce ali pogledajte skozi svojo okno.)

Ali se še spomnite takšnih domačij?

Večina drobnega inventarja iz teh domačij je romala v glavnem v bližnje gramoznice (beri šoderjame), nekaj malega je ostalo v hišah, kjer je še veljalo staro pravilo **ti meni luč jaz tebi ključ** in s tem so se ohranile redke domačije. Te pa so kupili avstrijski starinarji ali redki poznavalci slovenskega rodu, ki takrat niso »spali«. Kot vidite, tudi blaginja, ki ni kontrolirana, lahko postane teror nad našo zgodovino in zaradi takšnih stvari je nastal pojem **kulturna dediščina**.

Naravno in kulturno dediščino moramo najprej začutiti, šele nato jo bomo spoš-

tovali. Spoštovanje dediščine pomeni skrb in pripravljenost, da jo ohranimo, biti mora vgrajena v našo zavest in vse elemente družbenega življenja, od nas do države. Pogledajte in zaznajte svojo okolico in njene lepote, ki jih lahko uporabimo za prijetnejše in predvsem bolj samozavestnejše življenje nas in naših zanamcev. Pa naj to pomeni, pustiti pri življenju stoletno lipo ali katero drugo drevo ali še tako majhen delček kulturne dediščine v obliki orodja ali drugih rekvizitov, ki so lajšali življenje našim dedom.

Zelo na kratko in upam, da dovolj plastično in poenostavljeno sem želel predstaviti v naslovu omenjena pojma in ne zato, da bi želel pametovati, ampak sem želel v vseh nas obuditi občutek, da nismo ne prvi, in upam da ne zadnji na tej zemlji, ki na njej živimo. Zato se poskušajmo tako tudi obnašati, da bodo naši vnuki vedeli, kaj je to »vodenika« in »brnovlek« in zakaj so jih uporabljali naši predniki.

Predvsem pa ne pozabite izkušnje zgodovine, da narod, ki ne spoštuje svoje dediščine, nima bodočnosti, vsaj svoje ne.

Franc Mlakar

P.S.

V imenu Zveze kulturnih društev Občine Hajdina želim Vam in Vašim bližnjim vesel božič ter srečno, zdravo in uspeha polno novo leto 2003.

Morda so prav ti prazniki priložnost, da obudite kak star običaj, ki se ga spomnite iz otroštva ali na vidno mesto postavite kak »teležjek« ali celo »telige« ali kakšen star rekvizit in videli boste, zgodilo se bo tisto, čemur pravimo poln občutek.

Štruklji

Društvo žena in deklet občine Hajdina je v novembru organiziralo kuharski tečaj na temo Kuhani in pečeni štruklji. Vodila ga je ga. Marija Rošar.

Štruklji so specialiteta slovenskega naroda. Lahko jih posrežemo kot sladico, prilogo ali kot glavno jed. Tokrat smo pripravljale različna testa, nadeve in priloge za štruklje. Teoretični del smo usvojile iz predavanja mentorice. Sledil je praktični del po skupinah. Bistre oči in spretno roke mentorice, so kaj hitro odkrile nepravilno obliko štrukljev. Ko so bili le-ti kuhani in pečeni ter lepo narezani na ovalih, je sledil še prijeten zaključek. Potrebno jih je bilo še zaužiti in dati dokončno oceno.

Čas nam je hitro minil, saj je bilo še pa še vprašanj. Delo, kakor tudi druženje članic društva je bilo zanimivo.

Hvala vsem, ki so nam omogočili izvedbo tečaja.

Anica Cafuta

Foto: SB

Kulturniško popotovanje od Hajdine do Istre

V soboto, 26. oktobra, so se Gmajnarice iz Hajdoš in predstavnici ljudskih pev iz Hajdine in Skorbe odpravile v koprsko gledališče, kjer so se udeležile jubilejnega koncerta ob 10-letnici delovanja Šavrinskih pup en ragaconov. Na prireditvi v nabito polni dvorani »smo svojim prijateljem ob voščilu izročile tudi spominsko priznanje naše občine, skulpturo boga Mitre. Hkrati pa smo jubilate povabile na gostovanje v novembru prihodnje leto, ob peti obletnici našega prvega srečanja. Če bi bil prostor v gledališču, bi sigurno bilo za en avtobus interesentov, tako pa nas je z Dominkovim kombijem potovala samo deveterica. Veselimo se našega ponovnega snidenja na tradicionalni prireditvi Iz mošta vino – pridi na Hajdino!« je povedala predsednica Hajdinčank Marta Sitar.

Tekst in fotografiji: S. Brodnjak

Na poti proti morju smo se v prestolnici srečale tudi z našim prijateljem, književnikom Ivanom Cimermanom. Ob tej priložnosti nam je izročil svojo najnovejšo veselo pesnitev čriček Zmuzniček, ki jo je posvetil tudi pevcem iz vseh kulturnih društev v občini Hajdina. »Ko sem pisal spev čriček Zmuzniček, sem mislil na slovenske pevce. Osemnajst let sem srečeval pevce in zборе naših izseljencev po različnih državah. Med pevci, ki so se raztepli po vsem svetu, še vedno živi »domače čričkanje«, še vedno pojejo čisto svoje, slovenske pesmi. Njihova pesem je podobna pesmim vseh čričkov sveta. A vendar ima nekaj, česar nima nobena druga pesem, ki ni nastala med ljudmi, po vaseh in pokrajinah naše dežele. To je melodika, melos, poseben zven, spevnost in milina več združenih glasov ter nežnost in otožnost, žalost, vriskanje in smeh. Materin, slovenski jezik poje kot čričkova pesem. To našo pesem govori in poje doma samo dva milijona ljudi, po svetu pa jih mnogokrat prepeva po Vesolju tujine še četrtnina od teh, ki še želijo peti po svoje, po slovensko kot pradedek, babica ali mati,« nam je zaupal naš rojak, avtor Ugank-vaščank, v katerih imamo tudi Hajdinčani na fotografijah dva svoja predstavnika.

Rožana in njene pupe en ragaconi, ki so po svoji navadi ogreli dlani poslušalcev, predstavili pa so se tudi kot odlični pevski spremljevalci Tinkare Kovač, Andreja Šifrerja, skupine La Zonta in Patrika Grebla, so po nastopu na odru priregnili tudi Gmajnaricam, ko so jim zapele svojo himno.

Hajdinski borci v Dobrniču

Na tradicionalno srečanje v spomin na 1. kongres slovenske protifašistične ženske zveze 16. in 17. oktobra 1943 smo se drugo oktobrsko nedeljo letos odpravili tudi borci in udeleženci NOV iz Hajdine s somišljeniki in spremljevalci. Prisostvovali smo lepo pripravljenemu kulturnemu programu, ki je bil posvečen dogodkom pred 59. leti, ko so se ženske in borke združile v enotnem boju proti vsem sovražnikom. Ogledali smo si tudi razstavo fotografij iz časov, ko so ženske postale enakopravne svojim moškim soborcem, s katerimi so si začele deliti tudi volilno pravico.

Ferdinand Potrč

Ob povratku smo med postankom razpravljali o mislih slavnostne govornice dr. Mace Jogan, ki je menila, da je v Sloveniji že bila dosežena določena stopnja ženskam bolj prijazne ureditve, vendar dogodki zadnjih let pričajo o tem, da pridobljene pravice žensk še niso samoumevne in je za njihovo ohranjanje potrebna stalna budnost in pripravljenost za obrambo. Posnetek: Frančka Cartl

Zajec je Danielu Šlambergerju prinesel zlato

Verjetno ste že slišali za Gostinsko turistični zbor, na katerem se v kuharskih in natakarskih spretnostih pomerijo številni mojstri kulinarike in strežbe. Že nekaj let se teh tekmovanj udeležuje tudi mladi kuhar Daniel Šlamberger iz Skorbe. Začel je že kot dijak gostinske šole in se vedno dobro odrezal. Z letošnjega 49. praznika gostinske stroke, ki je potekal v Čatežu, pa se je Dani, kot ga kličejo pri Strmškovi, kamor se je priženil iz rojstnih Njiverc, vrnil z zlatim priznanjem, ki si ga je prislužil s pripravo dietnega menija.

In kaj je bilo tisto, kar je strokovno komisijo prepričalo, da je Dani, kuhar na pljučnem oddelku Splošne bolnišnice Maribor, boljši od srebrnih sotekmovalec Gregorja Brodnjaka iz Vitala v Kidričevem in Roberta Lukasa iz Dijaškega doma Lizike Jančar v Mariboru? (Robert je tudi »naše občine list«, njegove dobrote smo poskusili na razstavi na ptujskem gradu, ko se je predstavila občina Hajdina, sicer pa je strokovni svetovalec članicam Društva žena in deklet Gerečja vas, op.a.).

»To bi morali vprašati člane komisije,« je skromno odvrnil tokrat zlati Dani, ki nam je raje kot bi govoril o sebi, zaupal sestavo jedilnika.

»Za zajtrk je bil planinski čaj z limono, kruh iz celiax moke in sirni namaz. Kosilo je obilnejše in je vsebovalo kremno juho iz belušev, kunčjo rulado z ajdovo kašo v lastnem soku, nadeto zelenjavo, glavnato solato in za sladico polnjeno hruško z vanilijevo kremo v malinovi omaki.

Za večerjo sem pripravil zelenjavno terino s piščančjim mesom in lešniki, kuruzno pogačico po grofovsko, večvrstno solato in sladko skodelico s skutino peno in sadjem.«

Da bo nekoč kuhar, je vedel že v petem razredu osnovne šole, saj je doma velikokrat kuhal. Začel je tako, da je pri delu opazoval mamo, potem pa kar sam poskusil. »Rad pripravljam jedi iz pljučnega fileja, goveje zvitke, rulade...« je dejal, potem pa mi je po domače razložil, kako naj pripravim njegovo tekmovalno glavno jed – zajčjo rulado z ajdovo kašo v lastnem soku. Naj postopek zaupam tudi vam? Poskusiti ni greh.

»Vzamemo zajčji hrbet, ga odlučimo od kosti in razrežemo v tanek file (imeti moramo dovolj oster nož in precizno roko). Malo potolčemo in posolimo. Ajdovo kašo skuhamo že pred tem, da se ohladi. Na vročem olju sprazimo seseklano čebulo,

Ko si bomo Hajdinčanke spet zaželele kuharskega usposabljanja, bomo med nas povabile mladega Daniela, da nam razmnoži nekaj svojih izkušenj, vesele pa bomo, če se bo v naše vrste včlanila tudi njegova asistentka - žena Simona, ki ga poleg sina Matica najbolj pogreša, ko se v službi pripravlja za udeležbe na tekmovanjih.

dodamo na rezine narezane šampinjone, dušimo in dodamo začimbe (sol, lovorov list, malo majarona, strok česna). Ohlajeno kašo odcedimo in jo primešamo k šampinjonom. Vse skupaj ohladimo in na koncu vmešamo eno surovo jajce. Ta nadev na tanko pomažemo po fileju, ga zvijemo v rulado in ga v alu-foliji 20 minut pečemo pri temperaturi 160 stopinj.

Omako, ki steče iz zajca, zalijemo z vodo. Ni je treba gostiti, ker sta v njej čebula in česen. Narežemo na rezine, nadevamo na krožnik ter ponudimo z bučkami in z zelenjavnim pirejem (krompir in pasirana špinata).«

Recept je videti enostaven. Količine bom določila sama, po izkušnjah iz svoje kuharske prakse. Kar bo, pa bo!

Mlademu kuharskemu mojstru čestitam, vas pa vabim, da se mi pridružite pri udeležanju Danijeve tekmovalne zamisli. Zlate medalje sicer ne bomo dobili, a izpraznjeni krožniki so tudi priznanje tistih, za katere kuhamo z ljubeznijo.

Tekst in foto: Silvestra Brodnjak

JANKO PAL IZ ZG. HAJDINE
NAŠEL VELIKEGA GOBANA

Tudi gobarjem je potrebna sreča

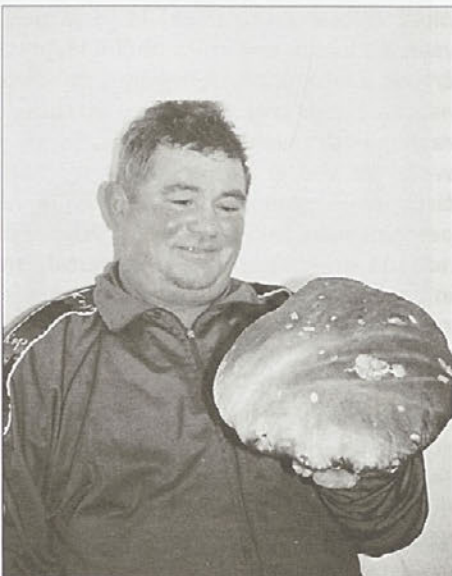
Da v gozdu najdeš gobo, že moraš imeti malo sreče, pravijo mnogi tisti, ki se na gobe ne spoznajo najbolje. Gobe že od nekdaj veljajo za cenjen gozdni sadež, a zadnji dve leti so jih naši gozdovi prepolni in tudi to privablja ljudi v gozd, v naravo. Gobarska sreča se je letos jeseni nasmehnila tudi Janku Palu iz Zg. Hajdine, ki je v gozdu na Janškem Vrhu našel pravega jesenskega gobana s premerom med 25 in 30 centimetri, tehtal pa je dobra 2 kilograma.

Goban - velikan, ni kaj, a ko sem ga vprašala, kaj neki bo naredil z njim, še ni vedel, mimogrede le je omenil, da se bo na krožniku prav gotovo znašel. Janko pa ima z gobami nasploh veliko sreče, vsako leto jih najde precej kilogramov, tako da se shramba in skrinja pri Palovih doma dobro zapolnita z njimi. V družini je za gobarjenje navdušen tudi sina in prav z njim se pogosto skupaj podata v »lov« na gobe. Tudi zato jima nekateri pravijo kar »lovca na gobe«.

Lani je Janko našel še mnogo večje in težje gobe, kot je tale na fotografiji. Ko najde kako prav posebno, jo z veseljem pokaže tudi prijateljem, in tako je storil ob našem srečanju. Gobo smo vzeli v objektiv, jo dobro premerili in stehali, ob njej pa se tudi naklepetali. Naš gobar je obljubil, da nas v prihodnje ob taki priliki zagotovo obvesti in z veseljem pokaže svojo bero bralcem Hajdinčana.

Gospodu Janku čestitamo in želimo, da mu je nabiranje gob še naprej v veselje.

TM

Mogoče pa bi morala pustiti rumeni klopčič...

Pred dnevi sem v trgovini srečala prijateljico Tjašo, ki je kupovala klopčič volne. »Za sodelavko Danico, ki odhaja v pokoj in bi ji rade naredile nekaj veselega za spomin na nas...« mi je zaupala. Izbrala je rumeno barvo. V kratkem klepetu, ki sva ga posvetili sedaj že bivši sodelavki, sem Tjašo prepričala, naj rumeno volno zamenja za rdečo. Sedaj, ko nastajajo te misli, pa se mi vedno bolj dozdeva, da bi Danica morala dobiti dva klopčiča. Rumene in rdečega. Namesto rumene in pletilk ji pletem rumeno-rdeči šal, ki jo naj greje v mislih, ko se bo v porajajoči zimski belini spet kdaj podala na pot tja, kamor je zahajala vse do včeraj...

Misli so mi ušle dvajset let nazaj. Ne spominjam se več prvega šolskega dne svojega starejšega sina, spomnim pa se prvega roditeljskega sestanka, ko sem zadnja odhajala domov takrat, ko so druge mame verjetno že zdavnaj pospravile mizo po večerji svojih prvošolčkov. Dvakrat v življenju se mi je to dogajalo, saj je bila Danica Serdinšek, takrat še Jakominijeva, razredničarka tudi mojemu drugemu sinu. Na njene govorilne ure in roditeljske sestanke sem vedno odhajala z nekim posebnim odnosom in

spoštovanjem do OSEBE, ki sem ji prepustila oba svoja otroka, da ju je popeljala v svet, ki je prerasel domače dvorišče in obzorje. Ob njej sem se učila biti mama šolarjema, ki sta bila tako kot vsi ostali v prvem razredu prepuščena novim izzivom, nevarnostim in preizkušnjam. Najini pogovori se niso vrteli okoli ocen. To je bila zame priložnost, pogovarjati se kot enaka z enako, ko sva kot mami kramljali o svojih otrocih, o razredu, o tem, zakaj se kdaj komu lahko tudi zalomi, o različnostih okolij, iz katerih so v eno učilnico »pitorbljali« njeni, pozornosti, pravičnosti, razumevanja, ljubezni, človeške topline in znanja željni prvošolčki. Velikokrat sva v mislih zašli tudi med njene prve šolarje v slikovitem haloškem svetu - nekateri izmed njih so ob najinih srečevanjih že imeli tudi svoje otroke... Toliko lepega je bilo slišati iz njenih ust o teh nepopisanih lističih, toliko ljubezni je bilo čutiti v njenih očeh, toliko moči nam je dajala, ko smo kdaj morda ugibali, kje smo naredili napako, če se je kaj zapletlo..., da sem Tjašo prepričala, naj klopčič zamenja. Mora biti rdeča nit, saj je v Danici tudi še danes čutiti toliko nežnosti do »njenih otrok«, da jo slikar lahko upodobi le z barvo, ki simbolizira ljubezen.

Izposodila si bom misel NEKOGA, ki mi je odpiral vrata v učiteljski svet deset

let po mojem prvem srečanju z Danico. »Iz sonca zmorejo mnogi narediti rumeni madež, Vi zmorete vselej narediti sonce. Pozitivna energija, ki veje iz Vaše osebnosti, je nalezljiva...«. Zdaj sem prepričana: Danica je bila našim otrokom in tudi nam, njihovim mamam, SONCE.

Zato si naj ta rumeno-rdeči šal v mislih ovije okoli vratu vedno, ko se ji bo zazdelo, da nič ni več tako kot je bilo. Kakorkoli bo, naj bo tako, kot si bo želela, saj si je to zaslužila.

HVALEŽNA MAMA

Šolsko novinarstvo

Za šolsko novinarstvo sva se odločili, ker se nama zdi delo novinarja prijetno in zanimivo. Najprej nam je učiteljica predstavila ta izbirni predmet. Naša prva naloga je bila, da smo predstavili sebe, svoje hobije in življenje na plakatu. To sem jaz. Predstavili smo tudi svojo najljubšo revijo.

Učenci bomo imeli svoj časopis. Z njim nadaljujemo delo prve generacije devetletke. Časopis bo nosil enak naslov, kot so ga izdali učenci prve generacije devetletke, in sicer Radovednež. Najprej smo si ogledali obe številki Radovedneža, nato nekaj števil glasila Najdihojca. Ker brez uredniškega odbora ni dobrega šolskega časopisa, smo si premišljeno razdelili odgovornosti in naloge. Tako ima uredniški odbor: glavnega urednika, pomočnika glavnega urednika, urednike raznih rubrik in dokumentalista. Torej, šolski časopis, da se imamo "fino", da se zraven tudi nekaj naučimo. Sodelujemo tudi pri šolskem radiu, zanj šele zbiramo podatke, ki jih bomo predstavili.

Ves čas zbiramo kakšne zanimivosti, ki bi jih vključili v Radovedneža ali šolski radio. V nadaljevanju našega učenja bomo spoznavali vse mogoče novinarske zvrsti in slovstveno folkloro. Naše delo radi povežemo z dogajanjem na šoli, saj morajo imeti dobri novinarji odprte oči in odprta ušesa. Le tako lahko predstavljajo aktualne dogodke.

Pri šolskem novinarstvu se imamo zelo lepo. Všeč nam je, da se pri delu lahko pogovarjamo, včasih med delom poslušamo glasbo. Upamo, da bodo naslednje generacije nadaljevale naše delo, kot ga uspešno nadaljujemo tudi mi.

Šolsko novinarstvo:

Anemari Kampl, Monia Brglez, 7.a r.

Posnetek ni od včeraj, ampak je nastal 25.4.2001. V hajdinski učilni zidani so analizirali izkušnje, ki so jih nabrali kot prva izmed šol, ki je začela s poukom v devetletki. Danica Serdinšek (stoji druga od leve proti desni) je kot »elementarka« v prvem razredu osemletke samoiniciativno uporabila in za svoje učence prilagodila nekatere metode poučevanja in ocenjevanja kot njene kolegice v prvih razredih devetletke. Vedno je bila dovzetna za vse novosti, ki jih je znala iz učbenikov razumljivo prenesti v zvedave glavnice, ki so morale otroško igro zamenjati za resno delo in učenje.

Žgečevo priznanje, ki ji je bilo podeljeno ob letošnjem dnevu učiteljev, je »prišlo v prave roke«.

Predstavitev projekta »Od rok do ust je dolga pot« na OŠ Hajdina

V času od 7. do 9.11.2002 se je na OŠ Hajdina odvijal projekt »Od rok do ust je dolga pot«. V njem smo sodelovali učenci in učitelji predmetne stopnje ter zunanji sodelavci. Projekt je bil načrtovan z namenom, da razvijamo in ohranjamo duhovno in materialno dediščino.

Vodja celotnega projekta je bila ga. Mateja Draškovič. Učenci in mentorji smo sodelovali v desetih skupinah, te so se ukvarjale z naslednjimi temami:

- Martinovanje skozi prostor in čas - mentorica: Irena Mušič-Goznik
- Od grozdja do vina - mentorici: Mateja Draškovič in Tatjana Pačnik
- Martinovanje v domačem kraju - mentorica: Majda Korošek
- Martinova večerja - mentorica: Branka Gaiser
- Alkohol, ne, hvala! - mentorica: Irena Vodušek
- Ohranjanje domače obrti - mentorica: Mojca Breznik
- Diši po lesu - mentor: Damjan Kobale
- Kakšna setev - takšna žetev - mentorica: Kristina Žuran
- Jesen in glasba - mentorici: Marija Meklav in Romana Kiseljčak
- Turistična ponudba v jesenskem času - mentorica: Silva Hajšek

Pri delu so nam pomagali zunanji sodelavci: g. Janez Vidovič, g. Ivan Vogrinec, g. Franc Zupanič, ga. Angela Mlakar, ga. Ida Kraner in ga. Nataša Artič. Z bogato literaturo je naše delo popestril g. župnik Marijan Fesl. Sedaj vas popeljemo na kratko potovanje po delu projektnih skupin.

Martinovanje skozi prostor in čas

Učenci so spoznavali življenje sv. Martina. Rodil se je leta 316 na Ogrskem. Njegova starša sta bila pogana. Odraščal je v vojaški družini, zato je tudi sam postal vojak. Umril je leta 397. Po njegovi smrti so ga častili kot svetnika. K nam je prišlo čaščenje sv. Martina pod frankovskim vplivom med 7. in 8. stoletjem.

Leta 334 je sv. Martin delil plašč z beračem, zaradi česar je tako tudi upodobljen. Gos je žival, povezana z gibanjem Sonca.

Izvedeli smo tudi, kako martinovanje praznujejo v drugih državah.

Od grozdja do vina

Učenci so obiskali kletarja, g. Ivana Vogrinca in vinsko klet pri Zupaničevih. Spoznali so potek vrenja vina, vpliv alko-

hola na telo, kako poteka trgatve, opravili so alko test in predstavili vrsto zanimivosti. Niso pozabili na 750 let vinarstva na Ptuj. Ali veste, da raste najstarejša trta (400 let) na Lentu?

Martinova večerja

Učenci so ugotovili, da k martinovanju spada tudi okusno spečena goska, nepogrešljivi so mlinci, ob katere naložimo dušeno rdečo zelje. Posladkali so se z odlično prekmursko gibanico in bili velikodušni s ponudbo receptov za omenjene dobrote.

Projekt Martinova večerja. Foto: SB

Spoznali so poklic kuharja, ki si ga je mogoče pridobiti na Srednji šoli za Gostinstvo in turizem v Mariboru.

Martinovanje v domačem kraju

Učence je v delo popeljala bajka, ki pripoveduje o tem, kako »je prišla« vinska trta v naše kraje. Seznanili so se z martinovanjem v domačem kraju, natančneje spoznali cerkev sv. Martina, jo fotografirali, zapisali intervju z g. Stankom Glažarjem, Stankom Žnidarjem in z g. Marijanom Feslom. G. Marijan Fesl nam je povedal, da je vesel, ker so uspeli občinski praznik povezati s cerkvenim praznikom. Mentorica je zapisala:

Náš praznik

Povabila je Hajdina k sebi svetega Martina. Prinesel je obilo dobre volje, da v težkih časih misliš si: »Bo že še bolje!« Sveti Martin delo zaključuje in krajane vse združuje. Pridne roke si bodo odpočile,

saj jesenski čas poslavlja se od nas.

Alkohol, ne, hvala!

Ta skupina je pripravila anketo o pitju alkohola. Spoznali so negativne vplive alkohola na človeka. Alkohol je lahko kvalitetna hrana, vendar v majhnih količinah.

Na žalost so učenci ugotovili, da je alkoholizem danes najbolj množičen patološki pojav v družbi. Uživanje alkohola pri mladostnikih narašča, zato smo izvedeli tudi,

kako se alkoholu odreči.

Ohranjanje domače obrti

Skupina učencev se je seznanila z domačimi obrtmi na Slovenskem. Pri njihovem delu jih je obiskal g. Janez Vidovič. Na terenskem delu so opazovali panonsko hišo, ptice, bivališče lisic, posebej pa so bili pozorni na šibje, s katerim lahko pletemo košare in druge izdelke. Zapisali so si mnoge zanimivosti o pletenju. Lotili so se tudi praktičnega dela. Pletli so košare in izdelali iz ličja lične izdelke.

Diši po lesu

Učenci so iz lesa izdelali stojalo za prtičke in lesene pladnje. Najprej so seveda naredili skico obeh izdelkov in s pomočjo skice narisali delavniško risbo in zapisali tehnološki list. Stojalo so izdelali iz vezane plošče, pladenj pa iz bukovega lesa.

Kakšna setev - takšna žetev

V tej skupini so učenci izdelali osebno izkaznico koruze, oreha, kostanja, grozdja, repe, jabolka, zelja in buče.

Za vsak plod so ugotovili: ljudsko ime,

zgradbo, uvrstitev v sistem, uporabnost, vrtnarske in kuharske nasvete, pa tudi zdravilne učinke plodov. Izdelali so tudi razne izdelke iz jesenskih pridelkov in plodov.

Jesen in glasba

Učenci so povezali letni čas z likovno in glasbeno dejavnostjo. Izdelali so ilustrirano pesmarico, vanjo zapisali ljudske in umetne pesmi, ki pojejo o jeseni: En hribček bom kupil, Jesenska, Jesensko listje, Čukova ženitev...

Na predstavitvi so se mladi glasbeniki in likovniki predstavili z glasbeno točko.

Projekt Jesen in glasba. Foto: SB

Turistična ponudba v jesenske času

S pomočjo te skupine smo potovali po naših lepih vaseh. Vsak kraj v občini Hajdina so opisali zelo podrobno in ga predstavili s turistično ponudbo in s slikovnim gradivom. Naj naštejemo le nekatere zanimivosti v občini: kapelice, 2 cerkvi, mitrej, šola, trgovine, gostilne, igrišča, konjušnica, občinska zgradba, gasilski domovi...

Ponudba je bila mikavna.

Vse skupine učencev z mentorji in z zunanjimi sodelavci so v projekt »Od rok do ust je dolga pot« vložile veliko truda, to se je izkazalo tudi na predstavitvi projekta v soboto, 9.11. 2002. Z delom smo bili zadovoljni učenci, prav tako pa tudi mentorji in sodelavci. Želimo si še več takšnih poučnih, zanimivih in zabavnih dni. Prireditev je sklenil g. ravnatelj Jože Lah, ki je bil navdušen nad našo izvirnostjo in domiselnostjo.

Šolsko novinarstvo:

Ana Jerenko, Helena Brodnjak,
Amanda Kalik, Tjaša Glažar, Karmen
Verdenik - učenke 7. razreda

Tekste pripravila Majda Korošec

NAŠE ZGODBE GOVORE...

Veliko srce

Božični čas je čas, ko se človek bumiri kot zimska pokrajina v tihoti naletavajočih snežink. Človekov pogled se zazre vase. Zazre se v svoj najsvetejši in najsvetlejši hram, v svoje srce. Tam ga čaka neskončna lepota ljubezni, miru, sočutja, odpuščenja. Nikoli ga ne zapusti. Potrežno čaka nanj, ga vabi, da zasluti svoje veliko srce, veliko srce prijateljev, sosedov, znancev... Popotnikov na isti poti, ki jo imenujemo Življenje.

Majda Korošec

... Včasih se najdem v manjših težavah zaradi slabih ocen, včasih pa ušpičim tudi kakšno neumnost. Nekoč sem se zelo grdo vrezal v prst. Kri je neusmiljeno tekla in tekla. Mama mi je takoj priskočila ne pomoč. Prst je skrbno očistila in ga s povojem obvezala. Rana se mi je hitro zacelila. Zato in še zaradi marsičesa drugega imam mamam zelo rad.

Marko Metličar, 5. r.

... Moja zgodba govori o mojem dobrem prijatelju Andreju. Žal se je njegovo življenje končalo zelo hitro, saj je bil star komaj devetnajst let, ko je umrl v prometni nesreči. Andrej je bil zelo vesel, prijazen in dobrosrčen fant. Za vsakogar je imel prijazno besedo ali nasmeh, pa naj je bil to otrok ali starejši človek. Tudi do mene je bil vedno prijazen. Ko smo prišli k njim na obisk, naju je z bratom vedno povabil k sebi v sobo. Tam smo se pogovarjali in igrali igrice na računalnik. Znal nama je vedno prislusniti in nama svetovati. Ob njem se nikdar nisva počutila kot otroka, ampak kot odrasla človeka. Zato pravim, da je imel veliko srce.

Tamara Koželj, 5. r.

... Ko sem se zbudil, sem imel slab občutek. Celo noč sem se premetaval, tlačila me je mora. Danes ni moj dan, sem pomislil, se oblekel in odhitel v šolo. Naporno bo. To je potrdilo tudi vreme. Deževalo je. Sivina jutra ni napovedovala nič dobrega. Nikakor nisem vzpostavil stika s sošolci. Vse mi je šlo narobe. Prva ura je bila slovenščina! Kar groza me je bilo, kako bo, saj smo pisali test. Nisem se mogel zbrati, to pa je prineslo slab rezultat. »DVOJKA!« Rezultat, ki mi je porušil vse. Kot bi mi spodrezal noge, brez volje in v strahu sem korakal proti domu. Prešinilo me je vprašanje: »Kaj bodo rekli doma, kako bo

moja družina reagirala na mojo prvo slabo oceno?« Pomislil sem, da se bo celo nebo porušilo name.

Svoj neuspeh sem zaupal bratu. Aljoša me je najprej čudno pogledal, po krajšem premisleku pa se je nasmejalo: »David, saj to ni nič tragičnega! Vsakdo v življenju kdaj pade v jamo. Če se boš učil, boš prilezel iz te jame na najvišji vrh in imel boš višje obzorje, kot ga imajo drugi. Kdor ne pade, se ne more pobrati in ne ve, kaj je to. Tudi neuspehi so del našega življenja. Treba je samo potegniti nauk iz tega in graditi naprej.« Kot bi se mi odvalil kamen od srca. Prvi v družini, ki sem mu zaupal svoj neuspeh, me je potolažil. Toda kaj bo z drugimi: z mamom in očetom? Ko sta se starša vrnila iz službe, sem tudi njima povedal, kaj se mi je zgodilo. Pričakoval sem kritike, zaskrbljenost in razočaranje. Toda nič od tega se ni zgodilo. Po minuti ali dveh molka sem doživel že drugo prijetno presenečenje. Komentar mojega brata je bil komentar mojih staršev. Potolažili so me, ker zaupajo vame. Srce mi je zopet zaigralo od veselja.

Moja družina ima veliko srce, saj razume tudi neuspehe. Življenje ni zgrajeno samo po poti navzgor, tudi padci so sestavni del, ki jih moramo sprejeti in z njimi tudi živeti.

David Kmetec, 5. r.

... Nekega poletnega dne sem šel na igrišče. Tam so me že čakali prijatelji.

Pričeli smo igrati nogomet. Čez nekaj časa se je igrišču približal deček. Želel se nam je pridružiti. Nekateri dečki so se začeli norčevati iz njega. Žalostno je sedel na travo in nas opazoval pri igri. Odločil sem se. Počasi sem stopil do njega. Povabil sem ga k igri. Zadel je veliko krasnih zadetkov. Bil je zelo dober igralec. Po njegovi zaslugi je naše moštvo zmagalo.

Domov sem odšel dobre volje. Pomagal sem dečku in dobil novega prijatelja.

Mitja Šijanec - Krušič, 5. r.

... Moja mami je prisotna v mojih lepih in grozljivih dogodivščinah. Vedno mi stoji ob strani, mi pomaga in mi svetuje. Ko je slabe volje, se trudi, da mi tega ne pokaže. Tudi takrat si vzame čas za družino. Pridno skrbi za dom in družino, poleg tega pa še pomaga atiju v podjetju. Včasih se zgodi, da je dan prekratek za vsa opravila, ki jih mora opraviti. Veliko se pogovarjava in zdi se mi, da ob teh pogovorih kar odraščam. Srečna sem, da imam takšno mamico, a srečna sem tudi, ker imam zelo

dobri babici.

Mami, rada bi ti povedala, da imaš veliko srce.

Mami, hvala!

Urška Ljubec, 5. r.

... Mnogokrat sem slišal, da živijo ljudje, ki imajo veliko srce. Kaj te besede pomenijo, si nisem znal predstavljati vse do dneva, ko sem na morju srečal družino, ki je imela invalidnega otroka. Fant je bil moje starosti. Povedal mi je, da je na invalidskem vozičku od dne, ko ga je povozil avto. Zelo dolgo časa je bil v bolnišnici. Imel je tri zelo hude operacije, eno so opravili strokovnjaki v tujini. Denar za to operacijo so zbrali ljudje, ki imajo veliko srce. Ob tem njegovem pripovedovanju sem spoznal pravi pomen teh besed.

Ljudje z velikim srcem lahko rešujejo tudi življenja.

Nejc Ogrinc, 5. r.

... Veliko lepega, a tudi nekaj slabega sem doživel v svojih letih.

Najbolj mi je ostal v spominu dogodek, ko me je šofer avtobusa obtožil, da sem pljuval po oknu avtobusa. Rekel mi je, da se več ne smem peljati s tem avtobusom, če mislim početi take stvari. Od avtobusne postaje sem šel ves jezen in skoraj že objokan in nisem vedel, kaj storiti.

Doma sta me starša potolažila. Skupaj smo odšli v šolo, da rešimo težave. Tudi ravnatelj mi je verjel. V šoli se mi je opravičil tudi avtobusni šofer. S tem, da se mi je opravičil in da so mi vsi verjeli, da nisem kriv, sem lažje zadihal. Za mene so imeli sedaj vsi veliko srce.

Simon Šimek, 5. r.

... Od vseh stvari na svetu najraje igram nogomet. Treniram v NK Aluminij Kidričevo. Treninge imam 2 - 4 krat na teden. Zato smo se doma dogovorili, da moram po vsakem treningu sprazniti športno torbo in mami nastaviti umazani dres, da mi ga opere. Z umazanim dresom namreč ne smem na trening, še manj pa na tekmo.

Neko soboto pred tekmo, ko sem šel pogledat, ali imam vse potrebno pripravljeno, sem iz športne torbe potegnil umazan dres. Pozabil sem ga nastaviti mami, da bi ga oprala. Prestrašil sem se in pomislil, kaj naj oblečem. Na skrivaj sem šel v kopalnico in si ga čistil s krpo. Nato je prišla domov mama, in ko je to izvedela, se je razjezila. Pa vendarle me je razveselila, ko je iz omare potegnila vrečko s čisto novim dresom. Ni mi še mogla do konca povedati pridige, ko je bil že čas, da me ati odpelje na tekmo. Po tekmi pa je sledila majhna kazen, saj sem si moral oprati umazan dres.

V tej zgodbi sem spoznal, da ima mami veliko srce, pa tudi da je dres na roko zelo težko oprati.

Žiga Zupanič, 5. r.

... Nekega dne sem ugotovil, da mi ne deluje računalnik. Poskušal sem ga popraviti, a mi ni uspelo. Spomnil sem se na prijatelja Gregorja, ki pa računalnik zna popraviti. Poklical sem ga in ga prosil, če mi lahko priskoči na pomoč. »Seveda ti bom popravil računalnik,« je dejal.

Prišel je k meni, pogledal računalnik, ugotovil napako in težave ni bilo več. Takrat sem spoznal, da ima Gregor veliko srce. Pomagal mi je in še danes sem mu za to hvaležen.

Blaž Jazbec, 5. r.

Učenci 3.r. se predstavljajo na projektu Veveriček posebne sorte pod mentorstvom učiteljic Karmen Jerenko in Maje Jurgec

... Veliko srce imajo tisti ljudje, ki radi pomagajo. Jaz zbiram denar za otroke, ki so potrebni pomoči. Na svetu je veliko lačnih otrok. Mnogo je vojn in naravnih katastrof. Če bi se ljudje med seboj spoštovali, bi bilo manj trpljenja.

Moja mama ima veliko srce, ker mi pomaga in mi stoji ob strani, ko jo potrebujem. Veliko srce ima tudi moja babica, saj je veliko let skrbela za prababico. Želim si, da bi bilo na svetu mnogo ljudi, ki imajo veliko srce.

Iris Horvat, 5. r.

... Veliko srce imajo moji prijatelji, še posebej veliko srce pa ima moja mama. Z

njo mi je prijetno, saj me vedno podpira. Če sem žalosten, me razveseli, me malo poboža in takoj se počutim bolje. Pomaga mi tudi pri učenju.

Veliko srce ima tudi mlajši brat, s katerim se večkrat spreva, a v najinem srcu ni prostora za sovraštvo.

Kristijan Gajser, 5. r.

... Starši imajo zelo veliko srce. Že pri rojstvu prevzamejo skrb za neboljano dete. Z nami delijo tudi naše skrbi v šoli. V šoli pa otroci spoznamo drugo veliko srce, to je srce učiteljev. Tudi oni nas imajo radi, čeprav jih večkrat jezimo. Ko učitelje mirno počakamo in se ne pretepamo ali kaj podobnega, imamo tudi mi veliko srce.

Nekega dne smo se odločili, da bomo razveselili učiteljico. Pospravili smo torbe, poravnali mize in tiho čakali, da pride učiteljica. Dečki so se s težavo zadrževali, da so bili tihi in mirni. Ko je učiteljica vstopila, je takoj opazila, da smo pridni. Pohvalila nas je. Začutila sem, da ima učiteljica zelo veliko srce.

Želim si, da bi vsi ljudje imeli veliko srce. Bilo bi zelo lepo.

Rebeka Korošec, 5. r.

Pred leti se je zgodila velika tragedija. Moj sorodnik Miha je izgubil starše. Takrat je bil še majhen deček, danes je že večji fant. Na srečo je živel pri dedku in babici in pri njima tudi ostal. Ko pridemo k njim na obisk, je najprej miren in tih, vendar se čez nekaj časa razživi. Vem, da mu v srcu ni lahko, vendar ima srečo v nesreči, saj babica in dedek zelo skrbita zanj. Imata veliko srce. Skupaj živijo kot prava družina. Mihi ju velikokrat spravi v smeh in igro. Tako jima popestri jesen življenja. Tudi on ima veliko srce.

Tina Haložan, 5. r.

V mojem življenju je veliko vrednot. Ena izmed njih je prijateljstvo. Kako bi bilo, če bi bili vsi ljudje med seboj prijatelji? Na svetu bi ne bilo nasilja. Na planetu bi vlada la ljubezen.

Kot osnovnošolec imam mnogo prijateljev. Z njimi se dobro razumem. Skupaj hodimo v šolo, se igramo in tu in tam ušpičimo kakšno neumnost. Včasih zabredemo v kakšne težave.

Nekega dne sem se sprl z najboljšim prijateljem. Svet se mi je postavil na glavo. Nisem vedel, kaj bi storil. Sklenil sem, da se mora nekaj v meni spremeniti. Ugotovil sem, da mu moram odpustiti in se mu izpovedati. Zopet sva postala prijatelja. Mislim, da bo to prijateljstvo z Davidom večno.

Rok Kaisersberger, 5. r.

V spomin in v zahvalo

Kakor vsako leto smo tudi letos organizirali žalno svečanost ob dnevu mrtvih, 1. novembu, pred spominsko ploščo padlih borcev, talcev in žrtev okupatorjevega nasilja pri OŠ Hajdina, in sicer 25.10.2002 ob 13. uri. OŠ Hajdina je pripravila bogat kulturni program. Učenci OŠ Hajdina so med drugim ustvarjali tudi na temo: 1. november - dan mrtvih s poudarkom o padlih za svobodo v obdobju 1941-45 in za samostojnost Slovenije leta 1991. Najboljša literarna dela smo nagradili s knjižnimi nagradami. Prvo nagrado je prejela Anja Muršec 9.a razreda OŠ Hajdina, drugo pa Nina Hernec prav tako učenka 9.a razreda OŠ Hajdina.

Zahvaljujemo se OŠ Hajdina, njenemu ravnatelju g. Jožetu Lahu, učiteljskemu zboru in učencem, ki so nam omogočili izvedbo spominske svečanosti. Še posebej gre zahvala ge. Majdi Korošec, ge. Silvi Hajšek in ge. Mariji Meklav za priprave in izvedbo programa žalne svečanosti. Moškemu pevskemu zboru DU Hajdina se zahvaljujemo za primerno izbrane in lepo zapete pesmi in recitacijo. "Klic svobode" je pesem, ki jo je napisala in na žalni svečanosti tudi prvič recitirala ga. Olga Vidovič in ji gre zahvala za njeno udeležbo v kulturnem programu in njeno novo pesnitev.

Še posebej se zahvaljujemo občini Hajdina in županu g. Radoslavu Simoniču za razumevanje in podporo pri izvedbi žalne svečanosti.

Občinska organizacija borcev in udeležencev NOB Hajdina

V SPOMIN NANJE GORIJO SVEČKE

Jesensko listje neslišno pada na hladni kamen, ki je odeja zadnjega počivališča naših prednikov. Ni jih več med nami, a so z nami v spominu. V spomin nanje gorijo svečke, katerih plamen je simbol življenja. Te lučke gorijo na današnji dan vsem, ki so svoje življenje žrtvovali za svobodo.

Bilo je usodnega leta 1941, ko je okupatorjeva noga stopila tudi na naša tla. "Nemčija je nepremagljiva," so bile besede njihovega vodje. A čas in ljudje so pokazali drugače. Zavedni domoljubi so se organizirali v prve odrede, čete, dimenzije, bataljone. Zapokale so puške, zagrmeli so topovi. Padli so prvi borci. Smrt ni izbirala med mladimi in starimi, moškimi, ženskami. Umirali s v bojih, svojih domovih, taboriščih. Dekle je prejelo poslednje pismo fanta, mati je izvedela, da je oče ustreljen, otroci so ostali brez matere. Kaj bi včasih dali za kosček kruha. A pomanjkanje in trpljenje jim nista poteptala upanja in želje po svobodi. Tudi v našem kraju so živeli borci za svobod. Zapu-

stili so toplo domače ognjišče in se uprli sovražniku kot mnogi v naši lepi rodni zemlji. Domačini so jim pomagali, oskrbeli so ranjence, nahranili mnoga usta. Po dolgih štirih letih trpljenja jim je končno zasijalo sonce svobode. V srca živečih se je naselila radost, padli borci so nima priča veselju in radosti, ko je okupator moral priznati poraz.

In življenje je teklo dalje. Gradili smo domovino. Prišlo je leto 1991, ko se je Slovenija osamosvojila. Pričelo se je novo poglavje. Samostojna, demokratična Slovenska republika. Skozi obe vojni nas je spremljala Prešernova misel, da je glavni cilj narodov in posameznikov in človeštva sploh, doseči svobodo in samostojnost. Spore in vojne naj nadomestita povezanost in prijateljstvo.

Te misli nas spremljajo tudi danes, ko stojimo pred spominsko ploščo padlim borcem v našem kraju. Naj plamenčki življenja zaživijo v besedah:

Mati, lepo je živeti,
toda za kar sem umrl,
bi hotel še enkrat umreti.

Anja Muršec, 9.a

LJUBLJENI PARTIZAN

Glej, poslušaj strel za strel,
da moj ljubi bi tja ne hotel!
Pogum in strast sta tja ga gnala,
a ljubezen moja v srcu večno bo ostala.

Morda se s fronte vrnil več ne bo,
a v spominu ob meni vedno bo.
Sosedji ljubi je hudo,
saj njenega moža
k njej več ne bo.

Jaz pa hodim sem ter tja,
čez hrib gorja,
čez katerega je ljubi moj
odšel v svet gorja.

Nina Hernec, 9.a

KLIC SVOBODE

Z nitmi ponosa čas je naše
zgodovine vtkan v nas.
Mir - beseda je kratka, a pomen njen blesti,
kot zvezda žareča razsvetljuje svobodne nam dni.

Pred ploščo spominsko stojimo,
da vam se, junakom našim nesmrtnim,
za mir in svobodo poklonimo.

Zasejali ste seme, pognale so zdrave kali.
Na rodni zdaj zemlji domači

slovenski naš narod srečen živi.

Korenine so močne, narod je zdrav,
saj svobode strun napev,
nam vsa ta leta po vojni dušo je grel.

In spomin oživi,
nas povrne v davne tiste dni,
ko tujec bil lačen je naše slovenske krvi.

Domačija se v jutru blešči,
češnja vsa bela dehteča ob hiši cveti.
Mati na pragu stoji,
poslednjič sina v objemu drži.

V cvetu mladosti si šel mlad partizan,
odličnih, odraslih potez na obrazu,
čez polje zorano,
v jutro pomladno, dehteče - v boj.

V boj za ognjišče domače,
za mater, očeta, brate, sestre,
za češnjo cvetočo ob hiši,
za vse, ki okovi so tuji
jim stiskali dušo, srce.

Za svobodo si zlato se bil,
ki se kot jutranja zarja blesti,
brez katere noben narod ne obstoji.
Pogumen, ponosen bojevnik si bil,
saj na zemlji domači si za pravice se dedov
boril.

In je veter s severa zavel, hlad je deželo
objel.
Temna je noč, vse ožji bil je sovražnika
obroč.
So jutranji žarki zemljo pozlatili,
Srca mladega partizana niso obudili.

Mlado junaško življenje za svobodo si dal,
da noben tujec ne bo več zemlje naše
teptal.

Zato svoboda naj bo večna,
združi naj vse narode sveta,
v ljudeh iskrici miru naj prižge,
v otroških očeh naj se iskri,
v srcih vseh ljudi sveta naj živi.

Zato nikoli ne pozabimo,
da zgodovino našo tkali ste vi,
da beseda in pesem domača
prav lepo in milo zveni,
kajti brez žrtev se svoboda nikoli ne rodi.

Olga Vidovič

Kmetijska zadruga Hajdina z.o.o.

V Hajdinčanu z dne 2.7.2002 je opisano poslovanje Perutninar-ske zadruge z.o.o. Ptuj s sedeže na Sp. Hajdini 17 ob svoji 10-letnici poslovanja.

Perutninarska zadruga je nastala na podlagi strokovno-tehnološkega razvoja iz zadružnega kapitala Kmetijske zadruge Hajdina (zadružnih deležev članov, zadružnega premoženja in minulega dela članov in zadruge).

Zato želimo članom zadruge in drugim občanom Hajdine v kratkem opisati delovanje Kmetijske zadruge z.o.o. Hajdina in njeno nezakonito likvidacijo, to je uporabo njenega premoženja iz zadružnega upravljanja.

KRATEK OPIS POSLOVANJA ZADRUGE HAJDINA

Do 05.09.1960 so poslovale tri zadruge: Turnišče, Slovenja vas in Hajdina ter so se še istega leta združile v eno zadrugo Hajdina s sedežem na Sp. Hajdini št. 17.

Območje zadruge Hajdina je tako zajemalo naslednje zaselke in vasi: Sp. in Zg. Breg, Trunišče s Suho vejo, Draženci, Sp. in Zg. Hajdina, Skorba, Hajdoše, Slovenja vas, Gerečja vas, Kunguta, Njiverce in Strnišče. To območje je merilo 994ha obdelovalne zemlje in včlanjenih je bilo preko 2.500 članov z vplačanimi deleži.

Prvi traktor, kombajn, hibridno koruzo, italijansko pšenico, sladkorno peso, selekcijo svinj, govedi itd. je prva uvedla KZ Hajdina.

V letu 1954 je zadruga organizirala na zadružnem dvorišču lastno razstavo strojev, konj, govedi, svinj in malih živali s kmečkim praznikom.

V letu 1965 je bila zakonsko ukinjena zadružna lastnina, zato so se morale zadruge zaradi politične prisile združiti s Kmetijskim kombinatom Ptuj v Obrat za kooperacijo. Tako se je iz ptujskega v ta obrat pridružilo nad 20 zadrug.

Perutnina Ptuj je želela leta 1966 poveniti vzrejo brojlerjev in jo zato prenesti v privatni sektor, vključiti privatni kapital in cenejšo delovno silo. S pogodbeno in kooperacijsko proizvodnjo Perutnina ni imela izkušenj, zato se je začela pogovarjati o sodelovanju z uspešno Kmetijsko zadrugo Hajdina.

Dogovorjeno je bilo, da se KZ Hajdina priključi k Perutnini Ptuj pod posebnimi pogoji:

1. Pogoji Perutnine: Revizija poslovanja je ugotovila zelo solidno poslovanje. Vrednost KZ Hajdina je na dan 30.09.1966

znala 1.314.738,00 DEM.

2. Pogoji KZ Hajdina: Pridružitve pod posebnimi pogoji: Obrat za kooperacijo bo posloval kot prej zadruga sama v imenu Perutnine, a za svoj račun, z zadružnim kapitalom popolnoma ločenim od Perutnine, s svojim žiro-računom in ugotavljanjem poslovanja s samostojno bilanco uspeha. Tudi ostale statutarne določbe glede odnosa med Zadrugo in Perutnino (tudi pravica izločitve podjetja) so bile v pogodbi točno določene.

vzreje z vso tehnologijo vzreje in opreme.

Izdelani so bili načrti za hlev in hlevsko opremo po sistemu »AZA« - Šuntner.

V letu 1971 je bilo zgrajenih že nad 70 hlevov, ki so bili opremljeni z najsodobnejšo opremo.

Navajam podatke o poslovanju Obrata Hajdina za leto 1970:

Glej tabelo!

V letu 1972 je obrat vzredil že nad 5.700.000 kom. oz. 8.640 ton žive teže.

Gospodarska razstava leta 1964

Ker od Perutnine ni bilo večje pomoči v strokovnem in tehnološkem razvoju farmske vzreje piščancev, se je Obrat Hajdina sam odločil za strokovni in tehnološki razvoj.

Obrat Hajdina je prevzel po pogodbi dodatno nalogo: vzrejo piščancev po pogodbi za Perutnino.

S strokovnjaki Veterinarske fakultete in Zavoda za peradarstvo iz Zagreba, Projektnega biroja Ptuj, z g. Antonom Šuntnerjem in strokovnjaki obrata smo skupaj s predsednikom ZS g. Ernestom Svenškom zasnovali hlev za 10.000 kom. v turnusu

LIKVIDACIJA ZADRUŽNEGA OBRATA HAJDINA

V letu 1971 je mešalnica Perutnine dobavljala kooperantom strupeno krmo (analiza: 10-200.000 spor plesni/gram krmila). Ker so strokovnjaki Perutnine bili Obratu Hajdina nevoščljivi vzrejnih dosežkov, so njihove napake prisodili Obratu Hajdina (slaba odbira DSP, velik pogin, strupena krma itd.). Izvršni odbor Perutnine je dne 23.07.1971 brez prisotnosti vodstva Obrata in Zadružnega sveta sprejel naslednje sklepe za likvidacijo Obrata Hajdina:

Tabela: Kooperacijska vzreja in promet:

Panoga	Enota	1969	1970	Povečanje %
piščanci	kom	3.035.162	5.857.822	192
prašiči	kom	52.149	146.459	280
teleta	kom	112.503	217.273	193
trgovine	din	3.258.724	5.721.205	170

Podatki FRS - g. Berden Martin.

- da zadnja leta ne povečuje več reje piščancev,
- da krmi strupeno krmo,
- da negospodarno deli kredite,
- velika izguba pri rejcih in Obratu,
- vlada panična psihoza pri rejcih in obratu,
- da je Obrat pridelal večmilijonsko izgubo.

V ta name so bili sprejeti naslednji ukrepi:

- takojšnja zamenjava direktorja obrata,
- prijava direktorja na UVJ Maribor zaradi več kaznivih dejanj in malomarnega poslovanja in zamenjava direktorja obrata - »zločinca«,
- takojšnja kontrola poslovanja (notranja in SDK Ptuj).

Iz zapisnika dne 23.07.1971 prepisana izjava veterinarja g. Franca Kaca glasi: »Nasproti farmske vzreje je kooperacijska vzreja že sedaj težko primerljiva s farmsko vzrejo, ker je opremljenost bolj napredovala, najbolj moderno opremo imajo posamezni kooperanti. V prihodnosti bomo skušali približati farmsko vzrejo kooperacij-

ski, vseeno pa imam občutek, da bi morala kooperacijska vzreja biti boljša kot farmska, že glede objektov in opreme.« Iz te izjave veje velika nevoščljivost modernega tehničnega napredka vzreje piščancev Obrata Hajdina.

Posledice obtožb so dale naslednje rezultate:

- obe reviziji poslovanja sta bili več kot odlični,
- Okrožno sodišče Maribor je z dne 27.09.1972 izdalo sklep, da je prijava Perutnine Ptuj zaradi suma kaznivega dejanja po členu 255/I v povezavi s členom 337/a-II zoper Maksa Kampla neutemeljena,
- da je Obrat Hajdina v letu 1972 vzredil 5.5 milijonov piščancev oz. 8.640 ton žive teže v modernih hlevih in z moderno hlevsko opremo.
- da je Perutnina Ptuj v svojih farmah v letu 1972 vzredila le 1.5 milijona piščancev s staro nefunkcionalno opremo.

V letu 1973 je Perutnina z rejci perutnine ustanovila TOZD Kooperacija Hajdina s sedežem na Sp. Hajdini. Izločila je zadružne organe upravljanja in vse zadružnike KZ Hajdina. Prisvojila si je vso zadružno

premoženje z zadružnimi deleži vred, trgovino z reprodukcijskim materialom pa je obdržala vse do jeseni leta 1999.

Trgovino v Sloveniji vasi - Hajdošah je po pogodbi oddala KZ Ptuj z namenom, da bi bilo s to pogodbo likvidirano - poravnano vse premoženje KZ Hajdina. Premoženje Hajdoše je napram premoženju KZ 1.314.738 DM. Tu se vidi, kakšno moč je imela Perutnina v tem času.

Prosimo člane zadruge in ostala občane Občine Hajdina, da presodite:

Ali so vodilni KZ Hajdina krivi za likvidacijo in uzorpacijo zadružnega upravljanja in zadružnega premoženja?

Zadružni organi so bili eliminirani, direktor obrata v kazenskem postopku in v tem času ni mogel ničesar storiti, saj je bil medtem premeščen na Upravo Perutnine.

V naslednjem Hajdinčanu bomo opisali skrb zadružnikov in družbeno-političnih organov na Hajdini in Ptuj za vrnitev zadružnega premoženja od leta 1973 do danes.

Maks Kampl

Opomba: Dokumentacija o poslovanju Obrata, zapisniki itd. je na voljo pri Maksu Kamplu.

OBISKALI SMO 7. MEDNARODNO RAZSTAVO MALIH PASEMSKIH ŽIVALI NA PTUJU

Iz hajdinske občine uspešni gojitelji golobov

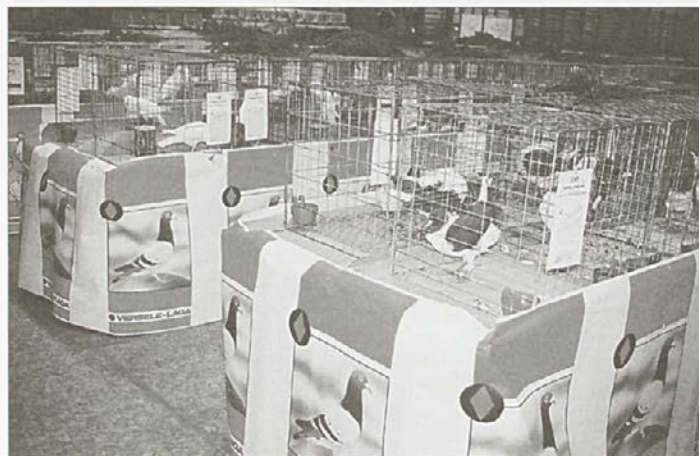
Ptujsko društvo gojiteljev malih pasemskih živali je od 22. do 24. novembra v športni dvorani Mladika na Ptuj uspešno pripravilo že 7. mednarodno razstavo malih živali in tudi že šestindvajseto društveno razstavo zapovrstjo. Razstava je družila 53 razstavljalcev iz petih društev gojiteljev malih živali, mnogi gojitelji prihajajo tudi iz občine Hajdina, sedem razstavljalcev pa je bilo iz sosednjega Ivanca na Hrvaškem.

Svoj kotiček na razstavi so tudi letos imeli gojenci Zavoda dr. Marija Borštnarja iz Dornave, ki so pokazali nekaj pernatih malih živali, sodelovala je Kmetijsko-tehniška šola Ptuj, prvič pa so razstavni prostor krasile pasemske mačke. Na razstavi si je bilo mogoče ogledati male živali najrazličnejših pasmem, mnoge so bile prvič javno predstavljene, živali pa so bile zanimive tudi zaradi pisanih barv.

Na ogled sta bila 102 kunca, 337 je bilo golobov, 79 primerkov perutnine in 40

sobnih ptic. Med 53 razstavljalci je bilo 14 razstavljalcev kuncev, 24 golobov, 12 vodne in okrasne perutnine, trije gojitelji so razstavljali sobne ptice in trije morske prašičke, ki so bili posebna zanimivost letošnje razstave.

Razstavljene živali je tudi letos ocenil posebni zbor sodnikov Zveze gojiteljev malih pasemskih živali Slovenije, vzorni in uspešni gojitelji pa so za svoje delo z živalmi in trud, ki ga vlagajo iz dneva v dan, prejeli precej visokih ocen in živa-

Pogled na razstavo, ki je za tri dni družila kar 53 gojiteljev. Predsednik društva Anton Lesjak ml. med svojimi pticami

lim je to prineslo naziv prvaka posamezne pasme. Pri kuncih je bilo 15 prvakov, pri golobih 56, perutnini 7 in sobnih pticah 3 prvaki - nekateri od teh imajo svoje »stalno prebivališče« v hajdinski občini in jim zato še posebej čestitamo.

Z uspešno zaključeno letošnjo razstavo in dobrim obiskom je bil posebej zadovoljen predsednik Društva gojiteljev malih živali Ptuj **Anton Lesjak ml.**, doma iz Dražencev, tudi sam že dolgo let vnet in uspešen gojitelj. Pri njem doma boste srečali mnoge male živali, posebej pri srcu pa so mu sobne ptice, ki jih je bilo moč videti tudi na letošnji razstavi. **Lesjak** rad pove, da ima prav hajdinska občina mnoge uspešne gojitelje malih živali, še največ pa je takih, ki se ukvarjajo z golobarstvom, manj je kunčjerejcev, perutnarjev in gojiteljev sobnih ptic.

TM

Aerobika v naši občini

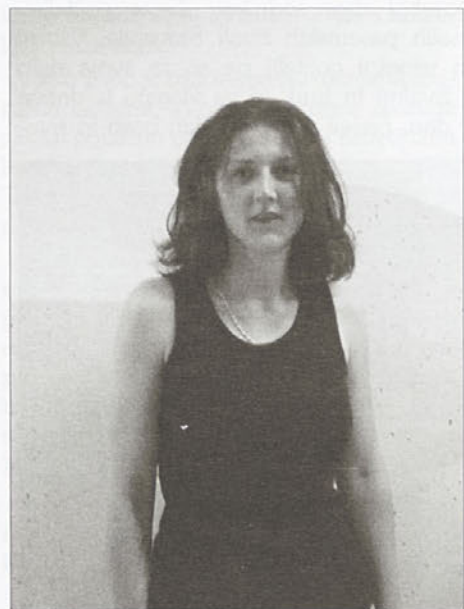
Potreba po gibanju se pojavi takoj po rojstvu vsakega posameznika. Sprva gre za majhne, nesistematične gibe, ki se s starostjo spreminjajo v vse bolj zahtevne in kompleksne gibalne vzorce. V osnovnošolskem obdobju so vsi otroci vključeni k telovadni vzgoji, po obveznem šolanju pa je aktivno gibanje odvisno od naših interesov, želja in potreb. Običajno se večina izmed nas odloča za neko aktivnost bodisi zaradi pridobivanja kondicije, mišične mase ali pa zgolj zaradi izgube odvečnih kalorij.

Zaradi množičnega povpraševanja se je v naši občini pod okriljem Društev žena in deklet občine Hajdina, porodila želja o vodeni vadbi.

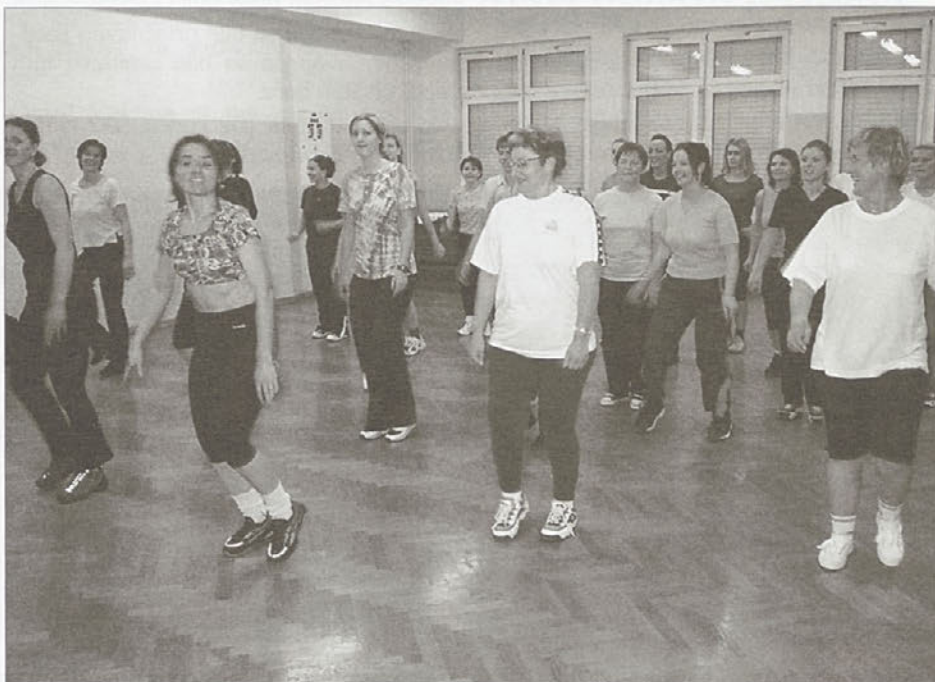
»Kmalu so se skupine razdelile na fizioterapevtsko telovadbo, telovadbo in aerobiko. Slednja je bila zdaleč najbolj obiskana. Organizacijo sem prevzela pred dvema letoma in k sodelovanju povabila Barbaro Lepej, ki aerobiko tudi vodi. Zaradi vse večjega zanimanja smo določili dva termina tedensko - torek in četrtek - začnemo pa oktobra in končamo junija. Trenutno je 30 aktivnih udeleženk iz meseca v mesec

pa se pridruži še kakšna nova članica. Namen ni samo gibalna aktivnost, ampak tudi medsebojno druženje in sprostitve po napornih dnevih,« še pravi organizatorica **Valerija Tekmec**.

O profesionalni plati aerobike pa sem povprašala vaditeljico aerobike **Barbaro Lepej**, ki pravi, da je aerobika vodena skupinska vadba. Izvajamo različne korake, poskoke, plesne korake in druge gibalne elemente ob glasbeni spremljavi in jih povezujemo v koreografije. Veliko je vaj za raztezanja in moč ter ravnotežje, kar pa vključuje velike mišične skupine in pos-

Valerija Tekmec

Športne prireditve ob 4. prazniku občine Hajdina

Barbara Lepej

pešeno delo srca, pljuč in drugih funkcionalnih sistemov organizma. Vadba poteka vedno ob glasbeni spremljavi, ki s svojim ritmom določa obremenitev in poskrbi za prijetno vzdušje. Primerna je za večino ljudi in veseli me, da se vadbe udeležujejo dekleta in ženske vseh starostnih skupin. Skupina je že tako velika, da je potrebno glede na majhen prostor, ki nam je na voljo, temu prilagoditi tudi koreografije. Naj pa ob koncu dodam, da aerobika ni namenjena izključno ženskam, ampak tudi moškim, vendar se pri nas slednji še niso dovolj opogumili.

Seveda pa nismo pozabile na zahvalo, ki velja osnovni šoli Hajdina, posebej ravnatelju g. Jožetu Lahu, saj nam dovoljuje uporabo telovadnih prostorov in tudi občini Hajdina za sofinanciranje.

Ob koncu pa bi si dovolila še manjši namig občini, namreč aerobika bi bila še kvalitetnejša in intenzivnejša, če bi imeli kakšno dodatno opremo (npr. uteži, blazine, steperje...).

Saška Serec

OBVESTILO

**OBČANI OBČINE HAJDINA -
POSKRbite ZA
SVOJE ZDRAVJE!**

Vsako prvo nedeljo v mesecu
merita od 8.00 do 10.00 ure
krvni tlak sestri Anica in Danica
izmenično vsem občanom
občine Hajdina brezplačno v
Domu upokojencev Hajdina!

VABLJENI!

Športna zveza Hajdina je v sodelovanju s posameznimi športnimi društvi in klubi iz občine tudi letos organizirala nekatere športne prireditve ob občinskem prazniku, in sicer so le-te potekale v golfu, tenisu, namiznem tenisu in malem nogometu, strelci – lovci iz občine so se pomerili v streljanju na glinaste golobe. Planinsko društvo Hajdina je organiziralo nočni pohod na Donačko goro, organiziran pa je bil tudi tradicionalni kolesarski vzpon na Bolfenk. Prireditve so bile organizirane dobro, tudi udeležba na posameznih prireditvah je bila dokaj solidna.

GOLF

Na Golf igrišču na Ptujju je potekalo tekmovalno v golfu za naslove najboljših v občini Hajdina. Številna udeležba predvsem predstavnic nežnejšega spola na turnirju se je poznala tudi pri samih končnih rezultatih. Organizator turnirja je bil Golf klub Ptuj pod pokroviteljstvom občine Hajdina.

Neto seštevek – skupno:

1. Franjo PLAVEC
2. Ljubo KAMPL
3. Tanja BEDRAČ

Bruto seštevek – moški:

1. Vilijem GEREČNIK

Bruto seštevek – ženske:

1. Mira KAMPL

NAMIZNI TENIS

ŠD Skorba je organiziralo turnir v namiznem tenisu, ki je potekal v soboto, 26.10.2002 v telovadnici OŠ Hajdina. Letos je bilo prijavljenih 15 igralcev iz celotne občine Hajdina, med njimi pa tudi oba velika favorita za končno zmago Rajko Cartl – dvakratni zmagovalec občinskih turnirjev za leti 2000 in 2001 in Srečko Glodež – zmagovalec prvomajskega turnirja 2000. Med favorite je sodil tudi Stanko Glažar – zmagovalec prvomajskega turnirja 2001. Vsi trije favoriti so izpolnili pričakovanja in se tudi uvrstili v finale, kjer pa je prepričljivo zmagal Srečko Glodež, ki je oba nasprotnika premagal dokaj z lahkoto. Še največ smo gledalci pričakovali od težko pričakovanega dvoboja vseh dvobojev Srečko Glodež – Rajko Cartl, vendar pa je Srečko (zopet) dokazal, da trenutno v občini res nima prave konkurence v tej športni panogi.

Končni vrstni red:

1. Srečko GLODEŽ
2. Rajko CARTL
3. Stanko GLAŽAR

TENIS

Tenis klub Skorba je v četrtek, 31. oktobra 2002 zelo uspešno organiziral turnir v tenisu za dvojice. Letos se je na turnir prijavilo kar 12 parov, kar je največ doslej, kljub temu dejstvu pa je turnir potekal brez zapletov. Predtekmovanje je potekalo v štirih skupinah s po tremi pari, igralo pa

Najboljši golfisti v občini Hajdina

Udeleženci turnirja v namiznem tenisu

se je po sistemu vsak z vsakim. Zmagovalci skupin so se uvrstili v polfinale, zmagovalci teh dveh dvobojev pa v finale. Največ teniškega znanja je tokrat pokazala dvojica Miran Ules – Boris Grabar, ki je v finalu premagala dvojico Martin Šlamberger – Franc Mlakar, ta pa je z uvrstitvijo v finale vsekakor presenetila marsikaterega poznavalca teniške igre v občini Hajdina.

Končni vrstni red:

1. Miran ULES - Boris GRABAR
2. Martin ŠLAMBERGER - Franc MLAKAR

SRTELJANJE NA GLINASTE GOLOBE

V streljanju na glinaste golobe so bili rezultati naslednji:

1. Stanko ZUPANIČ
2. Franc TURNŠEK
3. Primož TURNŠEK

MALI NOGOMET - ČLANI

Turnir v malem nogometu za člane je letos osvojila ekipa iz Slovenje vasi, drugi so bili Gerečani, tretji pa nogometaši iz

Skorbe. Tako se je prekinila tradicija zmag nogometašev Skorbe, ki so do sedaj vedno zmagali na tem turnirju (trikrat). V finalnih obračunih je bila najzanimivejša tekma med ekipama Skorbe in Slovenje vasi, ki so jo slednji dobili z 2:1. Najboljša strelca turnirja sta bila Metličar Damjan (Slovenja vas) in Pacher Boštjan (Gerečja vas), ki sta oba dosegla po 6 zadetkov.

Končni vrstni red:

1. Slovenja vas
2. Gerečja vas

Najboljši v streljanju na glinaste golobe

Udeleženci turnirja v tenisu

3. Skorba
4. Draženci
5. Hajdoše
6. Hajdina

KADETI

Turnir v malem nogometu za kadete, ki se je odvijal v četrtek, 31. oktobra 2002 v telovadnici OŠ Hajdina, so osvojili nogometaši iz Hajdine, ki pa so šele po izvajanju šestmetrovki bili boljši od lanskoletnih zmagovalcev - ekipe iz Gerečje vasi, ki je

Kadetska ekipa malonogometašev Hajdina

Članska ekipa malonogometašev Slovenje vasi

Veteranska ekipa malonogometašev Hajdoš

veljala za favorita turnirja. Tretje mesto je osvojila ekipa iz Dražencev. Največ zadetkov sta dosegla Marko Drevenšek (10) in Andrej Mlinarič (6), oba pa sta po izboru strokovnjakov bila tudi najboljša igralca na turnirju.

Končni vrstni red:

1. Hajdina
2. Gerečja vas
3. Draženci
4. Hajdoše

5. Slovenja vas
6. Skorba

VETERANI

Turnir v malem nogometu za veterane je letos osvojila ekipa iz Hajdoš, ki je po izvajanju šestmetrovk premagala ekipo iz Hajdine. Tretje mesto je osvojila ekipa iz Dražencev, medtem ko je ekipa lanskim zmagovalcev iz Skorbe izpadla že v predtekmovanju. Najboljši strelec turnirja je bil

zopet Stanko Glažar (Hajdoše), ki je dosegel 7 zadetkov.

Končni vrstni red:

1. Hajdoše
2. Hajdina
3. Draženci
4. Skorba
5. Gerečja vas

Sekretar Športne zveze Hajdina
Sandi MERTELJ

2. tradicionalni kolesarski maraton na Svete gore na Kozjanskem

Pravzaprav je sama ideja za ta maraton prišla iz glave zagotovo legendarnega ljubiteljskega kolesarja ne samo v naši občini ampak v širšem slovenskem prostoru. Saj Zvonko Hazimali pozna vsak kotiček slovenske zemlje, večina iz kolesarske perspektive, a kar se s kolesom ne da doseči, je prepešal. Verjemite mi, »norec«, ki smo mu mi navici že drugo leto z veseljem nasledili in se udeležili nekaj manj kot 150 km dolgega maratona na Svete gore, zna animirati.

Oba termina sta vpadla v čas Marijinega vnebovzvetja v avgustu mesecu (se opravičujem ekipi, da se javljam šele zdaj).

Na letošnjega smo se odpravili v soboto, 10. avgusta, ob osmi uri zjutraj. Za razliko od lani se nas je zbralo nekaj manj, a imeli smo več sreče z vremenom, saj nas je lani milo rečeno celo pot pral močan dež, letos pa so nas božali ne prevroči sončni žarki. Pot bi bila prijetna, če bi med sabo ne

imeli »onega«, ki sem ga omenjal zgoraj. Z velikim tempom smo se namreč odpravili izpred domače farne cerkve proti Apačam in naprej skozi Lovrenc na Dr. polju proti Ptujski gori, pred katero nas je čakal prvi resnejši vzpon. Če voziš normalno, ni nič posebnega, če pa zapadeš tempu vodje, prvič dobiš občutek, da srce zares imaš, saj malo manjka, da ta generator človeškega telesa ne izskoči iz norega ...

Pa vendarle smo zmogli pot skozi Majšperk, Lešje, Stopno in naprej proti čudovitemu a zanemarnemu dvorcu Štatenberg, ki smo ga občudovali le kratek čas, saj je tempo bil neusmiljen in hitro so bile za nami že Makole. Pred nami pa Studence in zatem Poljčane. Pozorni bralec bo ugotovil, da smo se s to bližnjico izognili nekaj vzponom pred Poljčanami in si s tem po zaslugi našega vodje prihranili nekaj moči za nadaljnje napore, ki so bili pred nami.

Pot nas je naprej vodila po cesti za Pod-

četrtek, kjer ni bilo drugega razburjenja kot to, da smo na rahlih padci dosegali hitrosti tudi preko petdeset km/uro - mislim, da zdaj že tudi vi poznate krivca za to.

Pot je postala zanimiva ponovno nekaj km za zdraviliščem v Podčetrtku, kjer je narava poskrbela za razgibano pokrajino, ki se je v glavnem proti Bistrici ob Sotli dvigovala. Svoj vrhunec je doživela zadnje štiri kilometre pred ciljem v tako imenovani svetogorski hrib, kjer je čiste štiri kilometre napornega vzpona, ki je zahteval tudi svoje prve žrtve. A brez skrbi, nismo bili tako domišljivi, da s seboj ne bi vzeli našega Frenka, ki je varno sedel v kombiju in pobiral eventualne žrtve zadnjega hriba. Moj osebni občutek zadnja dva kilometra je bil sledeč: po glavi so mi švigale one sočne besede tega sveta. Da pa bi na samem vrhu doživel občutek, ki se lahko milo rečeno glasi blažen, pa sem komaj doumel s še vsaj nekaj besedami na jeziku, ki pa jih tukaj ne smem omenjati.

Kratek poduk: vse, kar je lepo, je težko dosegljivo in mora biti izgarano.

Na terasi avtentične gostilne smo izpili priporočen obrok tekočin in se po kratkem premoru odpravili na hrib, kjer stoji čudovita cerkev, ki je bila skozi stoletja romarska pot našim dedom in babicam iz dravskega in ptujkega polja in seveda iz drugih krajev. Na kratko smo pozvonili vsak za svojo kolesarsko srečo na poti nazaj in se kaj kmalu znašli v prijetni gostilni v Bistrici ob Sotli, kjer smo zaužili svoje kosilo. In potem drugi del poti nazaj domov, ki pa je bil zelo podoben prvemu, zato vas ne bi moril z opisom le-tega. Zaključil bi z **Vabilom** na tretji maraton naslednje leto, ki bi ga lahko brez strahu poimenovali po »onem« iz prvega dela te zgodbe. Pa brez strahu, domišljija včasih preide dejansko stanje, pa še bolj zanimivo je tako... Pa lep pozdrav!

Franc Mlakar

Udeleženci maratona na Svete gore na Kozjanskem

PLANINSKO DRUŠTVO HAJDINA

Pogovor s predsednikom Francijem Hazimalijem

Želja po svobodi, prvobitnosti nas sili, da se vračamo v naravno okolje, k naravi. In prav na gori je še tista ohranjena prvobitnost, ki vse bolj privablja kulturnega, naprednega človeka, ki mu prvobitnost pomeni uživanje, krepitev in ohranjanje zdravega duha in telesa. In cilj smo dosegli, če nas znoj in napor pri vzponu na goro prepričata, da je to vendarle pravi užitek, ki ga doživiš tako izvirno le na gori.

Odločitev, da boste ustanovili planinsko društvo ...

Še preden smo bili občina Hajdina, je v Gerečji vasi delovala planinska sekcija v okviru Športnega društva. Kot vemo, je bila takrat ta sekcija zelo dejavna. Po ustanovitvi lastnega planinskega društva so se pojavile želje, ko smo bili še primestna četrt Hajdina. Vendar takrat nismo uspeli ustanoviti društva. Zato pa nam je to uspelo, ko smo dobili občino Hajdino.

Kdaj se je ustanovilo planinsko društvo Hajdina?

Planinsko društvo Hajdina je bilo ustanovljeno 12. marca 2001. Pobudniki za ustanovitev so bili: Edvard Dobnik, Franc Hazimali in Janez Kiseljčak.

Kakšne naloge ste si zadali v društvu?

Predvsem bi radi pridobili nove člane, radi bi organizirali čimveč pohodov in srečanj v naravi in tako spodbujali člane in druge k spoznavanju naravnih lepote, naravnih in kulturnih znamenitosti in k

zdravemu življenju. Želimo si tudi, da bi nekatera naša srečanja postala tradicionalna. Seveda si želimo postati tudi člani Planinske zveze Slovenije. Vendar to ni naša prioritarna naloga.

Kakšni so pogoji, da postanete člani Planinske zveze Slovenije?

Pogoje za članstvo je Planinska zveza Slovenije poostila. Predvsem je tukaj pomembno število članov društva. Društvo pa mora imeti tudi planinske vodnike z licenco, kar je zelo težko zagotoviti, ker je izobraževanje le-teh povezano tudi z velikimi finančnimi sredstvi. Zraven tega mora društvo imeti še mladinski odsek in merkatoriste. Skratka pogoji za članstvo so zelo hudi.

Omenili ste finančna sredstva in kako se vaše društvo financira sedaj?

V Planinskem društvu si želimo, da bi imeli v proračunu občine Hajdina svojo postavko, iz katere bi se financirali. Sedaj spadamo pod Športno zvezo Hajdina, kar za nas predstavlja kar precejšnje težave. Za nemoteno finančno poslovanje našega društva se zahvaljujem g. Stanku Glažarju in županu Radu Simoniču.

Finančna sredstva potrebujete za ...?

Denar potrebujemo predvsem za plačilo avtobusnih prevozov, še več bi ga potrebovali, če bi želeli izobraževati naše člane za vodnike. Ob vstopu v Evropsko unijo bo poostrena tudi zakonodaja glede opreme planincev in želeli bi nabaviti tudi najosnovnejše (čelade, vrvi, ...).

Kam ste popeljali planince to leto?

Začeli smo s pohodom za prvi maj v Bistriški Vindgard, v juniju smo si šli pogledat cvetoče narcise na Golico. Julija smo šli na Brano v Kamniških Alpah. Najzahtevnejši je bil pohod na Triglav, na katerega smo želeli popeljati ženske iz občine Hajdina, vendar nam to letos ni uspelo izvesti. Sezono smo zaključili z zdaj že tradicionalnim nočnim pohodom na Donačko goro.

Vtisi iz nočnega pohoda na Donačko goro ...

Vtisi so enkratni. Pohoda se je udeležilo veliko planincev in občanov občine Hajdine, med njimi je bil tudi župan Rado Simonič. Zaključek pohoda smo imeli v Rudijevem domu, kjer smo organizirali družabno srečanje vseh pohodnikov. Ugotovili pa smo, da nam manjka muzikant.

Kakšni so načrti za naslednje leto?

Težko je govoriti o načrtih, zagotovo pa lahko povem, da bomo organizirali pohod na Donačko goro in tudi nekaj izletov v Kamniške Alpe. Vse pa bo odvisno od tega, kakšen bo interes planincev in občanov.

Želje ob novem letu?

Dobri odnosi, medsebojno spoštovanje, aktivna in profesionalna komunikacija med člani društva, kot tudi, da bi se na vrhovih kar največkrat srečevali in družili. Te želje so poleg zdravja, vedrosti in dobrega uma voščilo in sporočilo vsem v prihajajočem letu.

M.V.

Občina Hajdina in Športna zveza Hajdina na podlagi 10. člena Zakona o športu objavljata

JAVNI RAZPIS za vrednotenje športnih programov v občini Hajdina za leto 2003

I. PROGRAMI VADBE IN TEKMOVANJ

Programi morajo vsebovati:

1. naziv izvajalca z navedeno odgovorno osebo
2. vsebino za populacijo, kateri je vadba namenjena (skupino, ekipo ali posameznika)
3. kadrovske zasedbe z navedbo strokovne kvalifikacije
4. urnik in kraj vadbe
5. poimenski seznam vadečih

Program mora biti finančno ovrednoten in navedeni viri sofinanciranja.

II. STROKOVNO IZOBRAŽEVANJE IN IZPOPOLNJEVANJE

Vsebinske vloge:

- naziv predlagatelja
- predvideno število kandidatov za šolanje za pridobitev strokov-

nih nazivov (vaditelj, instruktor, trener)

- predvideno število strokovnih delavcev za predvidena spopolnjevanja (potrjevanje licenc)

III. ŠPORTNE PRIREDITVE

Vloga mora vsebovati:

- naziv izvajalca
- naziv prireditve
- namen prireditve
- kraj, čas in okvirno število udeležencev prireditve
- finančna konstrukcija prireditve in viri sofinanciranja

Rok za prijavo športnih programov je do **15. januarja 2003** na naslov Občina Hajdina Zg. Hajdina 45, 2288 HAJDINA – s pripisom ŠPORT 2003.

Nepopolnih prijav in prijav, ki bodo prispele po roku za prijavo, ne bomo upoštevali!

Dodatne informacije in formularje dobite v času uradnih ur na sedežu občine Hajdina ali na tel. št. 041-353 247 (Sandi Mertelj – sekretar Športne zveze Hajdina).

Obvestilo o višini odobrenih sredstev bo dano takoj, ko bo sprejet proračun občine Hajdina za leto 2003. Z izvajalci športnih programov bodo sklenjene pogodbe.

Urbanistično programska zasnova ureditve poslovno-stanovanjskega centra Hajdina

Idejno programska zasnova novega nastalega poslovno stanovanjskega centra Hajdina bo svojo lokacijsko prepoznavnost začela pridobivati tudi v samem prostoru. Urbanistična zasnova je že bila izdelana s strani Projekta inženiring Ptuj, podpisana je bila že pogodba za izdelavo projektne dokumentacije.

Izhodišče širše urbanistične zasnove centra bo predstavljal novi trg, ki bo hkrati tvoril center občine. Vzhodno od trga bo veliko parkirišče, prostor severno od trga (»Zupaničeva njiva«) pa se bo, upam, v tem mandatu spremenil v zazidalno področje z individualno izgradnjo stanovanjskih hiš. Na območju med glavno magistralno cesto in stanovanjsko pozidavo je predvidena zelena cona kot protihrupna zaščita naselja. Na parceli zahodno od cerkve sv. Martina se predvidi izgradnja doma starejših občanov.

Trg bo iz severne strani zapiral objekt površine cca. 2.800m², v katerem bo občinska uprava, upravna enota, poročna dvorana, pisarne za razna društva, večja restavracija, trafika, dostavna pošta, mesnica, frizerski in kozmetični salon, tekstilni butik, predvideva se fitness studio s čajnico, zdravnik s fizioterapijo ter seveda ostale storitvene dejavnosti iz naslova mirne obrti, ki bi v celoti zapolnjevale interesne dejavnosti na občinskem in širšem področju.

Z južne strani bo trg zapiral objekt skupne površine cca 1.600m², v katerem bo samopostrežna trgovina s spremljajočo dejavnostjo. Na trgu je predviden prostor s pokritim podijem za ansambel, fontana z vodnjakom kot eden od občinskih prepoznavnosti in obstoječa kapelica. Južno od fontane se predvidi posaditev treh večjih dreves, na zahodnem trgu pa je predviden pokrit prostor za stojnice.

stor za stojnice.

Celotna arhitekturna zasnova temelji na prometno zaprtem trgu, vsa oskrba s tovarnimi vozili se bo izvajala iz zadnjih strani poslovnih prostorov, ravno tako je zadnji zazidalni pas predviden za parkiranje osebnih vozil.

S stališča pozidave in izgleda samega centra je izredno pomembna krajinska arhitektura, ki mora sovpadati z ravninskim delom obstoječe krajine.

Prva faza idejne zasnove je, kot sem opisal, končana, naslednja faza kot ugotavljanje poslovnega interesa k izgradnji poslovno stanovanjskega centra pa je pokazala solidno zanimanje bodočih investitorjev. Na osnovi podanih okvirnih (neobvezujočih) vlog se bo začel izdelovati zazidalni načrt za ureditev območja **P10 – S 8/I Hajdina**. Eden od ključnih elementov zazidalnega načrta je sodelovanje vseh občanov na javnih razgrnitvah, še prej pa bodo občina oziroma posamezniki, ki bodo vključeni v delo gradbenega odbora, pripravili vse morebitne odvijajoče poslovne in druge aktivnosti in jih opremili s pripadajočo namembnostjo in kvadraturjo. Pridobitev **lokacijskega dovoljenja** je sicer res hitrejši način pridobitve gradbenega dovoljenja, vendar vključuje bistveno manjši krog občanov pri aktivnem vključevanju, pa tudi tlorisna velikost objekta narekuje pridobitev zazidalnega načrta.

Možna sta najmanj dva scenarija izgradnje poslovno stanovanjskega centra:

1. Gradnja objekta direktno preko znanih investitorjev, pri čemer investitorji sami določijo gradbeni odbor, nadzor, izvajalca del in ob vključenih pogojih in zahtevah arhitekta do IV. faze izgradnje (zunanja fasada in notranja tlorisna zasnova sta pogoj nespremenjenosti) sami nadaljujejo

z notranjimi instalacijskimi, keramičnimi... deli opremljanja prostorov.

2. Gradnja objekta preko zunanje gradbene organizacije, ki izdela objekt na »ključ« ali do dogovorjene faze. Takšna gradnja je ekonomsko sicer nekoliko dražja od prve variante, je pa mnogo manj utrujajoča za bodoče investitorje, če niso preveč večji pri gradbeni regulativi v celoti.

Način gradnje se bo sigurno začel kristalizirati ob javni razgrnitvi, sama cena izgradnje poslovnih prostorov / m² bo do takrat že zelo jasna, kajti finančno rekapitulacijo bo možno do takrat s finančnim elaboratom zelo precizno izdelati. Ob določitvi organizacije, ki bo izvajala zazidalni načrt, bo predan terminski plan z mejniki izvajanja do izdelave končnega elaborata.

Upam, da bodo vse aktivnosti, predvsem pri pridobivanju raznih dovoljenj in soglasij potekale v duhu pričakovanj, saj se nam drugače čas začetka izgradnje v letu 2003 lahko izmakne. Ta trenutek je realnost zaostriti in zavijati rokave v smislu gradnje še vedno leto 2003 in dokončati prvi del poslovno stanovanjskega dela v letu 2004 (začetek in izgradnja trgovine je predvidena v letu 2004).

Izgradnja poslovno stanovanjskega centra Hajdina **ne pomeni** direktne obremenitve občinskega proračuna in straha, da izključujemo planirane investicije v ostalih vaseh, temveč obratno. Vendar o tem kasneje, ko bodo podani pogoji javne razgrnitve.

Spoštovane občanke in občani občine Hajdina, želim vam, da se projektna zasnova čimprej uresniči v smislu vseh vaših pričakovanj in želja.

Janko MERC

Zadnja stran: Skica urbanistično programske zasnove novega poslovno stanovanjskega centra Hajdina

V hvaležen spomin

UMRLI OD 7. 9. 2002

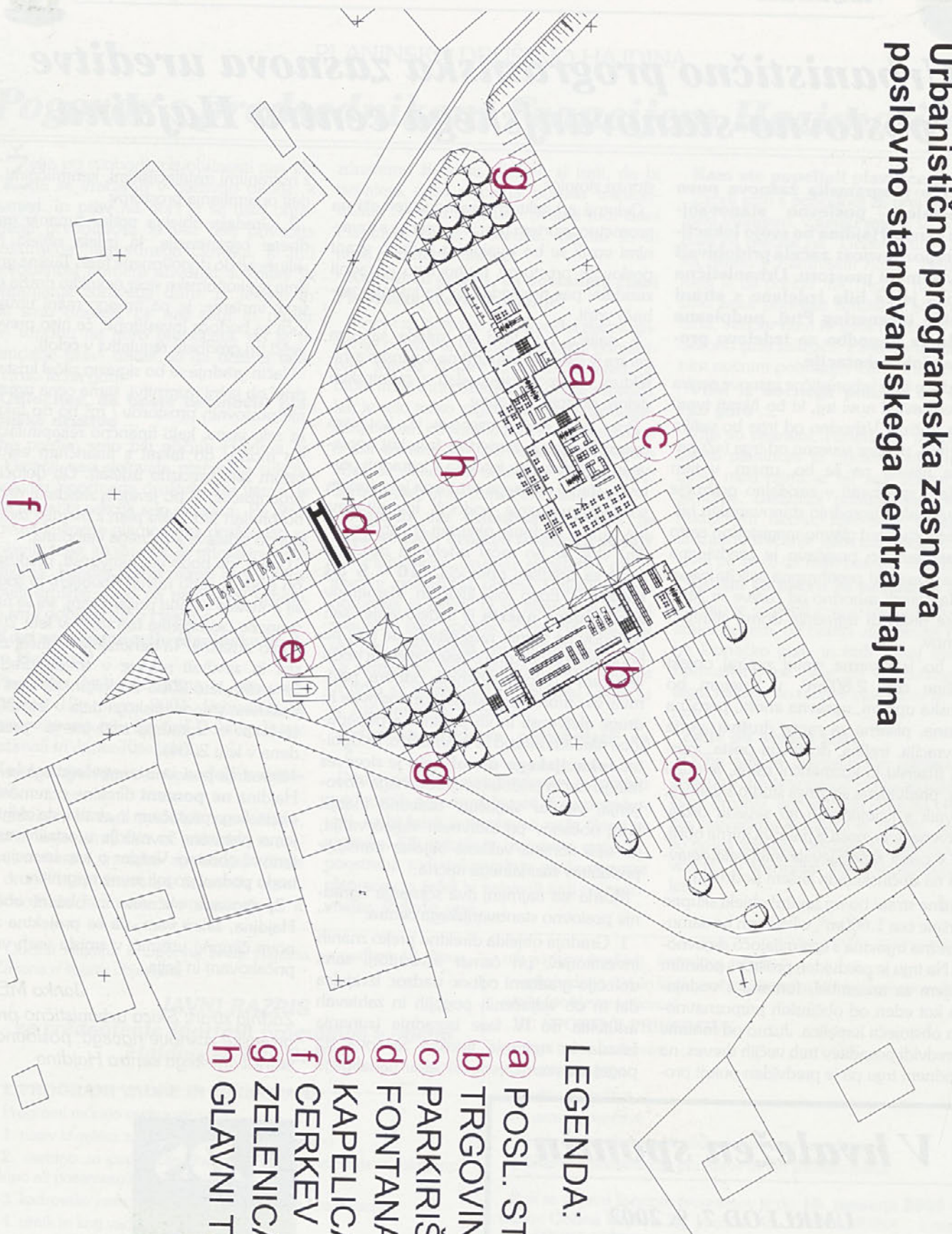
1. Marijana Zebec, Gerečja vas 105, roj. 17. 2.1955, umrla 17.11.2002
2. Janez Bezjak, Draženci 64, roj. 5. 1.1939, umrl 19.11.2002
3. Marjeta Černenšek, Draženci 45, roj. 21.2.1917, umrla 2.12.2002

Vsem občankam in občanom občine Hajdina želimo srečne in blagoslovljene božične praznike ter veliko notranjenega miru in strpnega delovanja na vseh področjih v letu 2003

IO OO LDS KAJDINA

Urbanistično programska zasnova poslovno stanovanjskega centra Hajdina

LEGENDA:

- a) POSL. STAN. OBJEKT
- b) TRGOVINA
- c) PARKIRIŠČE
- d) FONTANA
- e) KAPELICA
- f) CERKEV
- g) ZELENICA
- h) GLAVNI TRG